

DESPRES DE LA CONDEMNACIÓ DEL PRESIDENT I CONSELLERS DE LA GENERALITAT

Els seus noms seran eliminats de les llistes electorals

Guió del moment

CENT MIL REPUBLICANS
I CENT MIL CEDISTES

Dimenge la C. E. D. A. celebrà la seva concentració a València, com a rèplica a la formidable mobilització de les esquerres, que el dia 25 de maig es produí entorn de la figura de l'ex-president del Consell de ministres del bienni senyor Manuel Azaña.

De la transcendència política, del desplaçament de masses, de l'entusiasme cívic, de l'ordre perfecte, del contingut moral i social d'aquella concentració d'esquerres de maig, en donaren perfecta idea les informacions, les fotografies i els testimonis de l'acte. Del desinterès i del sacrifici material dels cent mil republicans que aquell dia es reuniren a Mestalla, en donen fe la manca de possibilitats econòmiques i l'homogeneïtat tradicional que són patrimoni exclusiu de les esquerres. Quant a les dificultats d'organització i de desplaçament, són a la memòria de tots les que van produir-se a tota la República per obstruccions i més formidable acte d'oposició celebrat per la democràcia republicana.

Contra tot i tot hom l'acte se celebrà. I aquí queda, inamovible, inabastible, catòrica, aquest fet: el dia 25 de maig cent mil republicans procedents de tota la República es reuniren a Mestalla per a escoltar i per a aplaudir un discurs del senyor Manuel Azaña.

Dimenge, organitzada des del Poder, la C. E. D. A. celebrà a València la seva concentració de rèplica. L'afirmació de maig fou tan rotunda que impressionà profundament el cos social de tot el país. Calla desfer, fos com fos, l'efecte polític d'aquell acte. Es pensà en una concentració immediata, a celebrar a primers de juny.

Però a primers de juny les coses no rutllaven prou fines. S'especulava sobre la rivalitat i l'entusiasme de les masses cedistes, però aquestes no responien a fons. Lucía, el ministre de Comunicacions i cap de l'organització valenciana, es mostrava pessimista. Una setmana abans de l'acte les inscripcions no arribaven a vint mil. El divendres següent el Govern, sense cap raó sòlida, acordà suspendre a tot el país la celebració d'actes polítics. Els maliciosos establiren atinades relacions entre les preocupacions de Lucía i l'estrany i extemporani determini ministerial. Quinze dies durà la suspensió. Els diaris cedistes anunciaren l'ajornament de l'acte-rèplica de Mestalla i enfocaren una propaganda a fons. Les organitzacions departamentals funcionaren a tot rendiment. Lucía, ministre de Comunicacions, es traslladà a València i establí a la capital llewantina el quarter general de l'organització. Es llançaren xifres d'inscripcions a tota la Premsa del país. S'anuncià un acte conjunt a La Mota, l'històric castell d'Isabel la Catòlica. Gil Robles parlaria primer a La Mota i després a València, on s'havien traslladat Mestalla i la plaça de Braus. El ministre de la Guerra es traslladaria de Castella a València en un avió trimotor.

El diumenge passat se celebrà l'acte. En efecte, es reuní a València una enorme gentada. Evident, ni hem de negar-ho, ni podem desconèixer-ho ni ha d'estranyar-nos. La Premsa d'esquerres de la República ha publicat aquests dies cartes interessantíssimes. Sembla que el viatge a València resultava «charismatic». «Heraldo» ha publicat una carta d'un obrer de Castella en la qual explicaven com els seus patrons els «invitaven» a traslladar-se al miting de Mestalla. Nosaltres mateixos hem donat detalls edificants. En efecte, a València hi hagué dimenge una enorme gentada. Gil Robles, ministre de la Guerra, arribà en un trimotor de l'Estat —suposem que la C. E. D. A. encara no en posseeix cap de propietat—, acompanyat d'altres ministres cedistes i alt personal de ministeris. Els aparatosos preparatius respongueren al to i a l'aspecte de Mestalla. De totes maneres —així ho assegurà el nostre corresponent a València, i podem assegurar que és home serà i equànime— de totes maneres Mestalla no era pla. La plaça de Braus tampoc no era plena. Encara hi cabia més gent. N'hi havia molta, evident. Però encara n'hi hauria cabut més.

No fem més que constatar, objectivament. La rèplica a Azaña ha estat aparatosos. Però aquí queda, davant del país, amb la seva intensa grandesa d'entusiasme, de serenitat i de sacrifici de les grans masses espanyoles i catalanes desplaçades a València sense ajut de ningú, aquell acte memorable del 25 de maig, entorn de la figura de l'ex-president del Consell de ministres, ex-detingut al «S. Barcaltégua», acusat per les dretes de totes les infamies, maldit, perseguit, difamat, injuriat, sol. senyor Manuel Azaña.

Així s'escriu la història

Mentre Gil Robles diu a Mestalla que a Medina del Campo hi havia 50.000 persones, una nota del Ministeri de Governació diu que n'hi havia 14.000

Madrid, 1. — Al Ministeri de la Governació, facilitant, dimenge a la tarda, les següents notícies oficials:

El governador civil de Valladolid havia comunicat en les primeres hores del matí, que els preparatius de l'acte de Medina del Campo es realitzaven amb absolut ordre i que la concurrència d'afiliats de les Joventuts d'Acció Popular, era gran.

VOLEN ANAR A VALENCIA PER POCOS DINERS?

Només cal dir a la taquilla de l'estació: vaig al miting radical

Madrid, 1. — El Partit Republicà Radical, de Madrid, ens prega la publicació de la següent nota: «Las Compañías de ferrocarriles han concedido una importante rebaja en el precio de los billetes de servicio ordinario que utilicen los concurrentes al gran acto de afirmación republicana que se celebrará en Valencia el día 7 de julio con intervención de don Alejandro Lerroux.

Para adquirir estos billetes bastará indicar en las estaciones de salida que se acude al acto de afirmación republicana de Valencia. La expedición de billetes de ida a Valencia se efectuará durante los días 5, 6 y 7 de julio, y la de los de regreso durante los días 7, 8 y 9.

En diversas provincias se proyecta la organización de trenes especiales a precios reducidos.

Aquest número ha estat visat per la censura

Afirmacions de Gil Robles

“Amb l'oposició de qui sigui, revisarem la Constitució...”

Aquesta afirmació i la ratificació del Pacte de Salamanca amb Lerroux, són les notes més destacables dels discursos del cap de la C. E. D. A.

Ni Mestalla ni la Plaça de Braus no eren plens

(Crònica del nostre corresponent, Albert A. Carbó)

València, 30. — L'únic comentari que podem fer és a l'anàlisi de tots. La «Cedda» es desenvolupa dins d'una organització-base del moviment de les seves masses. Sota el signe de «Presente y Adelante» la «Dere-

GIL ROBLES

cha Regional Valenciana amb les seves joventuts uniformades —

Llegiu LA HUMANITAT

— ha celebrat els actes que tenia anunciats. El governador civil de València, dient que tot feia creure que l'acte de la tarda al camp de Mestalla se celebraria amb gran ordre i entusiasme. A la capital, en aquells moments hi havia tranquil·litat. Havien fracassat els anuncis de vaga general, ja que la circulació de taxis i vehicles era normal. Afegia el governador que s'havien registrat algunes actes de sabotatge, però que no tenien importància. També participaven a Castella havia esclatat un artefacte, que no havia causat desgràcies personals i les destroces mancaven d'importància.

Quant als gavarrots que havien estat tirats per les carreteres properes a la capital de València, s'havia procedit a recollir-los i la circulació es feia ja sense novetats. El governador de Zamora participava que en el quiblatre el de la línia del ferrocarril que conduïa a aquell artefacte havia estat col·locat un artefacte que en esclatar ocasionà destroces. El fet fou posat a coneixement de la Guàrdia civil i el personal de la Guàrdia procedí immediatament a la reparació de les dretes destroces. El servei es fa normalment.

Gil Robles a continuació comença el seu discurs. Diu que porta la salutació de 50.000 germans — ara el governador de Valladolid ha dit que eren 14.000 els assistents — de Castella i Lleó, reunits a l'històric castell de la Mota, de Medina del Campo. Pregunta qui és el que ha dit que al cap d'uns mesos al Poder la massa d'Acció Popular ha sofert un eclipsi.

Continua el seu discurs. Quatre tòpics demagògics sobre els rics i els pobres, el desmentiment dels propòsits que algú li atribuïa de donar un cop d'Estat des del Ministeri de la Guerra i la ratificació del Pacte de Salamanca amb Lerroux. Aquesta és realment la nota d'interès principal dels discursos del cap de la «Cedda».

Hem aï un paràgraf. Demagògia pura: «La Patria se hunda. Extendimos la vista. Preguntamos: ¿Quién quiere venir a salvar a España? Abrimos los brazos y vinieron a ellos.» I per això — diu — se'n ataca. Estem en la col·laboració per a realitzar una obra patriòtica. Mantindrem íntegrament la nostra doctrina. El dia que toquem ens separarem amb noblesa i com els cavallers; donant-nos les mans. Aquesta col·laboració de sacrificis mutus és l'única aturada contra la revolució. Aquells que ens combaten saben que som la garantia de les seves possibles activi-

tats. (Una veu: «Eres el hombre bendecido.»)...

Al camp de Mestalla el públic espera la presència de Gil Robles. Aquest surt de la Plaça de Braus i es dirigeix a tota velocitat cap a Mestalla entre dues fileres de Guàrdia civil.

Quantitat de gent i d'entusiasme? Hi havia molta gent. Però la Plaça de Braus, tot i contenir una gran gentada, no és plena. Mestalla apareix animadíssim. Tres columnes sostenen els escuts de les tres espropietats valencianes i el d'altre els banderons de «D. R. V.». Malgrat això s'observen a la graderia principal dóna enfrent la tribuna principal dóna d'altres considerables. També apareixen molts clars als dos angles. Els «Xiquets de Valls» assequen comodament els seus castells. Mestalla no era ple.

Apareix Gil Robles a la tribuna. Lucía acabava ja el seu discurs. El ministre de la Guerra comença el seu segon discurs, que és retranès a la Plaça de Braus. Més demagògia. Propugna perquè els capitals s'equin emprats en obres de treball, ja que ell l'assegura i el garantitza. El públic s'alça a peu dret i, a la veu de «Jefe, Jefe, Jefe...», l'ovaciona.

Tenim—diu—una massa potent com ningú no l'ha tinguda ni la tindrà. Per això no necessitem ni volem cap moment contra l'Estat. En fem prou amb el moment de disposar els nostres vots. Es refereix als catalans, dient que també hi són presents, i que igualment vibren en aquest acte. (Visques a Catalunya espanyola.)

Abans de l'acte els carrers de València es veuen animadíssims. S'observa un gran luxe de precaucions. Forces de la Guàrdia civil i de Seguretat tenen cura de l'ordre. Dintre la ciutat no ocorre cap incident notable.

El discurs, a la nit, esclataren alguns petards en diverses línies telefòniques i d'enllumenat.

Hom ha recordat sense voler l'acte d'Azaña. Cent mil republicans. Allò fou una afirmació. Es venia aquí amb espontaneïtat, amb entusiasme i amb sacrifici. Això d'ara, tenia un aire forçat, artificial. Més que una afirmació era una excursió. Una excursió fatigosa, suorosa, anguniosa, d'aquest estiu implacable.

La suspensió d'una manifestació obrera

València, 30. — «El Mercantil Valenciano», d'ahir, dissabte, publicava les declaracions del governador civil que transcrivim a continuació: En rebre abir el governador el seu segon discurs, que és retranès a la manifestació obrera anunciada per a demà a la tarda.

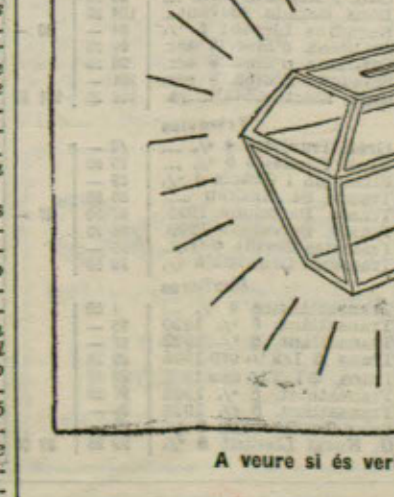
Ni la he autoritzada —afegia— ni toleraré que s'intenti celebrarla, perquè seria dissolta tot seguit per la força pública. Jo no sóc tan beneït ni tan incaute, perquè m'agafin desprevint, i per això tinc preses per endavant les mesures necessàries.

Jo —continua dient el senyor Tercero— no procedeix mal capriciosament ni dono motiu perquè se'm pugui tractar de parcial, i prova d'això és que he autoritzat més de cent actes d'Esquerra Republicana.

Fa dos dies —següent dient el governador— que us vinc dient que confio en la sensatesa del poble valencià, i que l'acte del proper diumenge es desenvolupi en l'ambient de normalitat i tolerància amb que se celebra el del senyor Azaña. Estic disposat a mantenir l'ordre públic, i assegurar que aquest no s'alterarà.

Si algú intenta col·locar-se fora de la llei, ho sento per ell. El diari de referència afegeix aquest comentari: «En sortir del despatx del governador, el secretari del Govern, senyor Benavides ens pregà que esperàssim un moment, i ens invità novament a penetrar al despatx.

(Passa a la pàg. 8.)

A veure si és veritat això de València...

(Per Bartol)

No podran elegir ni ésser elegits

El jutjat núm. 4 efectua els tràmits per a la inhabilitació absoluta dels condemnats, d'acord amb la sentència del T. de G.

El jutjat núm. 4 d'aquesta ciutat, que com hom recordarà fou el designat pel Tribunal de Garanties perquè formulés totes aquelles diligències que es derivessin d'aquell alt tribunal en la causa contra l'ex-president i ex-consellers de la Generalitat, ha rebut la nota que fa referència a la seva actuació en el sumari present.

Per tal de complimentar l'ordre, l'esmentat jutjat ha tramès una ordre als jutjats respectius on pertanyen cadascun dels condemnats que foren Govern de la Generalitat, per a la inhabilitació absoluta d'acord amb el que ordena la sentència als efectes del registre de penes.

També s'ha adreçat una comunicació al President de la Generalitat perquè privi de les llistes dels electors el vot als condemnats i conforment s'ordena no poden ésser elegits ni elegir.

Per als efectes de la Interdicció civil, es remet el testimoni de la sentència al jutge municipal degà i es decreta la seva anotació als registres de la propietat, on els ex-con-

sellers tinguin béns, donant-se vista al Ministeri públic per al nomenament del tutor o tutors respectius per no poder-ne disposar els que estan sotrint condemna.

Hom creu que si es té en compte la llei catalana, el nomenament de tutor haurà de quedar sense efecte, ja que l'esposa pot representar el marit quan aquest està en les circumstàncies com la present.

Hi ha hagut quòrum

(Crònica del nostre redactor a Madrid, Alard Prats)

Hi ha hagut quòrum, a la fi. Ha estat gràcies a l'últim dels vots dels monàrques i tradicionalistes; gràcies també als vots de la Lliga. Precediren a la votació de quòrum alguns tanteigs. Eren les cinc de la tarda i l'angúnia creixia entre les forces governamental. A l'interior del seu s'havia verificat una votació, sabada pels vots de les oposicions. Els monàrques i tradicionalistes s'havien entossut a suprimir d'arrel la consignació destinada a les «Xiquets de Valls».

La consignació de 200.000 pessetes és clara. No anaven a desmentir-la per una vegada. Les Missions Pedagògiques han portat a les zones d'Espanya més terriblement sotmeses a la barbàrie dels cançons i de la tradició de renouament, tristesa i incultura, un somriure de la ciutat, una comprensió fraternal i una certesa que més enllà del riu i de la muntanya hi ha quelcom del present i com a diferent de la terrible via d'esclavitud moral i material de cada dia. Els monàrques no poden tolerar que es reparteixin llibres en els pobles, que s'ensenyin als pagesos coses útils, que s'els digui que hi ha quècom més a la món que els seus tristos afanyos.

Cultura als pobles? «Paraulas cordials? Això és la revolució. I els monàrques formen el quadre contorn les Missions Pedagògiques. No han pogut suprimir-les com era el seu desig. Però han assolit una rebatza a la consignació per valor de 200.000 pessetes. Per tal que la consignació assignada anés endavant, s'han vist obligades a votar les oposicions. Amb això han prestat un servei als governamentals. Es va elegir aquesta votació com a primer tanteig del quòrum. Els monàrques no voten. Tot i l'ajut dels republicans el quòrum no surt. Endeless s'ha anat a cercar l'interès navegant Joan March, que ha tancat brillantment la votació. Del Parlament surten emissaris que tornen amb diputats tardans. S'ha avisat que els periodistes que vulguin complir el seu deure, que quedin molt poc — no puguin notificar al país que el Govern no té quòrum. Ja ho han assolit. Però, exceptuats els vots dels monàrques i de la Lliga, no ha assolit. La Lliga ocupa una posició còmoda. Quan li convé, actua al servei del Govern. De sobte, amenaça amb independitzar-se i amb desarranjar l'acord ministerial. Ella va fent el seu camí. «República? Catalunya? A la seva. I això tothom ja sap el que és. El senyor Miquel Maura està en una posició semblant. Aquest home espera. Té una capacitat per a l'espera — en aquesta tempesta de viatges de tren, mist directe a Corunya o a Cadix, els punts més separats de l'obligació de Madrid.

Una nota de les organitzacions obreres

València, 30. — Abans d'ahir, les organitzacions obreres valencianes van fer pública la següent nota: «Antes de que fuera presentado el oficio anunciando el acuerdo adoptado por nuestras organizaciones de celebrar una manifestación el próximo domingo, a las cuatro de la tarde, el señor gobernador civil ha declarado ante los periodistas que no autoriza dicha manifestación.

El oficio, como decíamos ayer, ha sido legalmente presentado. Persistirá el señor gobernador en su negativa.

Llegiu LA HUMANITAT

— Però, home, don Miquel, ¿no us canyes de les paraules dolces i enganadores?

— Ja sé que són així. Però, ¿què s'ha de fer?

El Cor de Jesús no ha tingut equívocs. Pocs domosats als bàlcons. La negra reacció no té motiu per treure a les finestres el drap de la provocació i de la protesta. Després de la concurrència de diputats d'avi, els governamentals se les prometen molt feliços. Apropar a les «Xiquets de Valls» el tancament del Parlament. Es parla del cop de pany per al 15 de juliol. Si els diputats es resisteixen a concórrer, serà abans. Les oposicions, davant d'aquest panorama, persisteixen en llur prudent actitud. Les coses no van tan malament per al Govern, després de les angúnies d'aquests dies. Amb el Parlament tancat i estat d'excepció permanent, la vida dels governs és fàcil. Els que protesten ja cellaren alguna vegada.

Madrid, 1.

Llegiu LA HUMANITAT

REPLICA

LA HUMANITAT, el Cirera i els actes de la «CEDA»

Legim al Full Oficial que un tal senyor Cirera, de la C. E. D. A., s'ha permès fer unes declaracions en les quals intenta desmentir uns comentaris publicats a LA HUMANITAT. Com que la cosa té la seva punta, reproduïm a continuació les declaracions de l'esmentat Cirera, aspirant a personatge:

«Per un partit determinat s'ha pretès desfigurar l'entusiasme que a Catalunya ha desvetllat l'acte de Mestalla. Així veiem que LA HUMANITAT d'avui assegura maliciosament que Acció Popular Catalana, no solament paga l'import del viatge als que hi assisteixen, sinó que a més els dona diners. A això només he d'exposar l'efortament que estic disposat a donar mil pessetes per cada cas que demostrï que és veritat l'afirmació feta per aquell diari. Si són tants els casos com LA HUMANITAT assegura, aquest diari pot guanyar una prima que el podrà treure de les angúnies econòmiques que està passant».

Moltes gràcies per mil pessetes que ens ofereix el tal Cirera. La facilitat i la forma de l'ofertament denuncien una remarcable habilitat per al mercat de la compra-venta. Escola pura de la C. E. D. A., guanyadora de les famoses eleccions metropolitanessas de la candidatura de ministres i concentracions de cafè, copa i puro.

Moltes gràcies. Quant a les angúnies econòmiques de LA HUMANITAT, encara ens podem permetre el luxe de riure'ns a les pròpies barbes del tal Cirera. Per descomptat, perquè el nostre diari no viu de la cotització dominical a les esglésies i organitzacions catòliques i perquè cada dia que passa és major la seva expansió i l'entusiasme amb què l'acull l'opinió pública de Catalunya.

Per acabar. No anem a prendre'ns la molèstia de sostenir diàlegs amb la referida persona. El que pugui opinar de nosaltres ens és igual. Només podem dir que el cas que citàvem en la nostra edició de divendres és absolutament cert. Per les especials circumstàncies de dependència de la persona a la qual fou fet l'ofertament no citarem el seu nom. Equivaldria a una delació i nosaltres no delatam. Però el fet, repetim, és absolutament cert. A més de donar-nos dret a creure que no fou l'única cas ni molt menys, recordem uns butlletins de viatge que han estat repartits aquesta setmana passada per anar a València. Contenen quatre cupons: un del viatge d'anada, un d'entrada a Mestalla, un tercer de dinar i el quart de viatge de tornada...

Procurem proporcionar-nos, si és possible, algun d'aquests butlletins, i el reproduïm aquí mateix.

Per avui res més.

AL MARGE

ELS «DOS-CENTS MIL» DE VALENCIA

El «Full Oficial» en ressenyar l'acte de Mestalla no es cansa de repetir, amb la sana intenció que ens ho creguem, que foren dues-centes mil persones les que hi assistiren.

Es o no possible encabir cent mil persones a la plaça de Braus? El bon criteri dels nostres lectors ho calcularà. Deixem, doncs, que visquin d'il·lusions.

En canvi, en el que tots estarem d'acord és que el cap de Mestalla s'hi troben referents cent mil persones, com ocorregué el dia del miting del senyor Azaña, no hi ha manera humana de poder-se moure. Doncs bé, segons el «Full», sempre «oficial», no obstant estar atapeït des d'una hora abans de començar l'acte el dia...

«Una de les personalitats de la presidència demana un visca per a la representació de Catalunya a l'acte, que és corejat amb un gran entusiasme per la concurrència.

Els Xiquets de Valls executaren unes exhibicions, que foren molt aplaudides».

Això ocorria després de fer ús de la paraula el senyor Martí Olltes, o sigui, que l'acte estava ja començant.

Com poden veure, amb el desig de donar rendició a l'acte, les mateixes notícies oficials curen de donar-nos idea exacta de la seva buidor.

Deixem que visquin d'il·lusions. El fet, però, ens recorda aquell cas, ja conegut, d'aquell ciutadà que trobà un seu amic, el qual acompanyava un gos que feia angúnia de tan lleig, floc i desnerit. Tan mal efecte li produí, que no pogué per menys que dir-li a l'amic: «On vas amb aquest petaner?»

Replicant tot seguit aquell: «Xiss...! Calla, home, que ell és assenyat i el gos — es creu que és polícia.

El ciutadà arronsa les espatlles i s'acomoda tot pensant: «Vés que hi farem, deixem que visqui d'il·lusions.

El mateix, exactament, que hem fet nosaltres.

Llegiu avui i cada dia LA HUMANITAT, e vostre diari

ESPECTACLES PUBLICS

TEATRES

TEATRE POLIORAMA

Companyia de Comèdies de Maria
Fernanda Ladrón de Guevara

Avui, dimarts, tarda, a les
5.15 i nit, a les 10.15:

LA MILLONA

Aquesta setmana, BENEFICI de
Maria Fernanda Ladrón de Gue-
vara.

TEATRE COMIC

REVISTES

Tarda, 5.15. Butaques, 1 pta.:
AL CANTAR EL GALLO. Nit, a
les 10.15. El gran exit: LA SOTA
DE OROS, per Laura Pinillos,
Alay, Lapa i tota la Compa-
nyia. — Gran presentació.

TEATRE ROMEA

Teléfono 22926

Darrers dies de MORENA CLA-
RA. A les 5.30 i 10.15, 159 i 160
representacions de:

MORENA CLARA

de Quintero i Guillén. Magistral
interpretació d'Antonia Herrero,
Rafael Bardem i tota la Com-
panyia. — Demà, tarda: MORE-
NA CLARA. Nit, una nova obra
de Quintero i Guillén: COMO
TU, NINGUNA. Protagonistes:
Antonia Herrero i Rafael Jar-
dem. Decorat express, de Ramon
Batlle.

COMERÇ I FINANCES

LA BORSA

Impressió

Les sessions de Borsa d'ahir foren
un xic tempestoses, particularment
al rotlló d'Accions ferroviàries, en-
cara que degut al trottó de les es-
tamentades Accions de les industrials tam-
bé sofrien qualsevol, però no amb la
intensitat de les ferroviàries.

Ja feia alguns dies que des de les
pàgines de LA HUMANITAT veníem
advertint que es notava al rotlló d'Ac-
cions ferroviàries tractades a fi de
mes un enfangament de posicions,
i ahir començà una liquidació impor-
tant, la qual cosa feu que els Nord i
Alcantà baixessin uns tres enters
sota els canvis del divendres prepa-
ssat.

Nosaltres creïem que això passaria,
encara que no creïem que el fet es
produís tan aviat.

Ara ja es parla altra vegada de «to-
peta i traves», amb els quals creiem
que especulació hi podrà més
que no pas hi guanyar. Creiem que
hauria estat molt més pràctic aug-
mentar les garanties a temps que no
que després de fet el mal s'hi vul-
gui posar remei; però pel que es
veti als que porten el cinglador de
borsa els va millor fer-ho d'aquesta
manera i si els ho deixen fer, millor
per a ells.

Els rotllons de comptat, degut al
maletser existent als de fi de mes,
i en part degut al fet que la majoria
dels Deutes de l'Estat i Obligacions
en general, tallen cutò el dia 1er de
juliol, es reobren en els últims mesos
les sessions de contractació a l'es-
mentat Mercat Lliure de Valors se-
mentat Mercat Lliure de Valors se-
mentat de 12.30 a 13 en lloc d'11 a 12.
Avui al matí no es celebrà sessió
perquè té lloc la liquidació general
d'efectiu.

TEATRE NOVELTATS

Companyia Catalana

d'ASSUMPCIÓ CASALS

Primer actor i director:

JOAN CUMELLAS

Avui, dimarts, Tarda, a les 5.

Nit, a les 10.15. Debut de la

Companyia. Butaques, a 2 ptes.

Espectacle del drama en tres ac-
tes de l'immortal GUIMERA

LA FILLA DEL MAR

Protagonista: Assumpció Casals.

Gràndios repartiment. — Demà,

dimarts, tarda i nit: EL NUVI,

de Felip i Codina. Debutarà el

celebrat actor senyor Jiménez

Salas.

TEATRE BARCELONA

Companyia titular del Mar

Isabel de Madrid

Avui, dimarts, Tarda, a les 5.30

i nit, a les 10.15:

ISÓY UN

SINVERGUENZA!

Gran exit còmic

TEATRE NOU

Gran Companyia de Revistes

Avui, Tarda, 5.15. Butaques, 2

ptes. General, 0.80: LAS LEAN-

DRAS. Nit, a les 10.15. El gran

exit: NIJAS DE MI ALMA!

Tricrom de Gela Montañán i tota

la Companyia. — Gran presentació.

CANVIS DE MONEDES

Nord, 50'40, 50'50, 48'40; Alcantà,

38'40, 37'00; Rif, 59'65, 60'00, 59'50;

Explosius, 123, 123'50, 122'50, 123;

Nord, 265, 260; Colonial, 41'75; Cha-

de, 434, 432, 433.

Borsa de la tarda

Nord, 48'50, 47'30, 48'10; Alcantà,

37'30, 36'80, 37'15; Nord, 262; Colo-

nia, 41'75, 42'00; Explosius, 123'25,

123, 123'25; Rif, 59'50, 59'75; Cha-

de, 433.

Borsa oficial

Alcantà, 37'30, 37'20; Chade, 433,

operacions; Chade D, 86'20, paritat;

Chade E, 86'40, paritat; Industries

Agrícoles, 240.

ADVERTIMENT

La Junta Directiva de l'Associació

del Mercat Lliure de Valors de Bar-

celona ha pres l'acord de no celebrar

sessió de contractació en el seu local

societat durant els mesos de juliol,

agost i setembre, en els quals mesos

les sessions de contractació a l'es-

mentat Mercat Lliure de Valors se-

mentat de 12.30 a 13 en lloc d'11 a 12.

Avui al matí no es celebrà sessió

perquè té lloc la liquidació general

d'efectiu.

CINEMES

COLISEUM

Avui, Tarda, a les 4. Nit, a les

10: PRESIDENTE A PALOS (co-

mica); REVISTA PARAMOUNT -

DISBUXOS

Os presento a mi esposa

per Silvia Sidney i Gene Ray-

mond — (Es un film Paramount)

Principal Palace

AVUI, SESSIÓ CONTINUA

Des de les 4.15 a les 12.30:

EL DOCTOR X

per Lionel Atwill i Fay Wray

GANGSTERS DEL AIRE

per Douglas Fairbanks (junior)

Una aventura nupcial

per Kate de Naze

PREUS D'ESTIU

Butaques, 1 pta. General, 0.70.

El local més fresc i de millor

programa

CINE

GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui, sessió continua des de les

4 de la tarda: AUNQUE PAREZ-

CA MENTIRA... Y AHORA, QUE?

I LA MILLOR PEL·LÍCULA DE

L'ANY:

LA HERMANA

NEGRA

VEGEU aquesta pel·lícula

CINEMA PARIS

Avda. Pla. Ansel, 11 i 13

SEMPRE EL PROGRAMA MES

ATRACTIU I EL SALO PREFERIT

PER LA SEVA AGRADABLE

VENTA ADI

BOLERO

Tarda, a les 4. Nit, 8.45: Geor-

ge Raft i Enrico Lombard i

(Solament tarda)

WONDER BAR

Desfile de candilejas

PREUS, TARDIA I NIT: Preferen-

cia, 1 pta. Especial, 0.70 pessetes.

FANTASIO

Temporada de represet

Tarda, a les 4 i nit, a les 10:

CANCION DE CUNA

Muchachas de uniforme

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Select UNA PES-

SETA: NOTICIAS - DOCUMEN-

TALS - VIATGES, etc.

VARIETATS

FRONTÓ NOVELTATS

Avui, dimarts, Tarda, a les 4:

FERNANDEZ - VILLARÓ contra

CHIQUEITO BILBAO - ELORRIO.

Nit, a les 10.15: ZARACA

JAUREGUI contra IZAGUIRRE -

QUINTANA II. — Detalls per

cartells.

Frontó Principal Palace

Avui, dimarts, Tarda: GABRIEL

II - ALBERDI contra YABOADA-

TECORA. Nit: JURESTI -

CAZALIS contra ISIDORO II-

MARCELINO.

Rodamon's Band

Chief d'Orchestra:

F. E. COFINER

PORTADORES, J

MARICEL - PARK

GRAN PARC D'ATRACCIONS

Obert cada dia de 5 a 8.30 de

la tarda i des de les 10.30 de la

nit. Entrada, 50 cèntims. - Fu-

nicular i entrada, 1 pta. - Dar-

rer funicular, a les 2.

ESPECTACLES PER

A AVUI

TEATRES

Barcelona. — Tarda i nit: «Soy un

subterfuge».

Comic. — Tarda: «Al cantar el ga-

llo». Nit: «La sota de oros».

Novel·la. — Tarda i nit: «La filla del

mar».

Roma. — Tarda i nit: «Morena cla-

ra».

Nit. — Tarda: «Las Leandras». Nit:

«Hijas de mi alma».

Pel·lícula. — Tarda i nit: «La millo-

na».

CINEMES

América. — Actuació personal de Lola

Cabello: «El Dr. Arrowwicht», «El

pasado acusa» i «El vivismo».

Arenas. — «El fantasma en Budapest»,

«La ciudad de cartón».

Actualitat. — «Setmana dels esports»,

«Nebula», «El viajero so-

litario» i «El amor, que».

Avinyuda. — «Una mujer que sabe lo

que quiere», «Nebula» i «Anny se

divierte».

Barcelona. — «Ella era una dama»,

«El hombre león» i «Melodía de

Arrabal».

Bohème. — «Héroes por hazard», «El

ídolo de las mujeres» i «Fra Dia-

bolos».

Bess. — «Una canción rota», «La reina

Cristina de Suecia».

Bohème. — «Cuando el amor muere»,

«El estigma liberador» i «Carmen».

Broadway. — «El pacifista», «La mar-

ca de la muerte» i «No temas a la

mujer».

Coliseum. — «Os presento a mi es-

posa».

Centric Cinema. — «Un llo de fa-

milia», «La ley de Talión» i «El mis-

terio del amor».

Diana. — «Unidos en la venganza»,

«Boulevard 17, rey negro» i «Dama

de cabaret».

Espanol. — «Y ahora qué?» i «La

hermana negra».

Español. — «Busco un millonario», «To-

da una mujer» i «Entre».

Fantasio. — «Canción de Cuna», «Mu-

chachas de uniforme».

Femina. — «La señora no quiere ha-

cer» i «El favorito del regimiento».

Fos Nou. — «Para alcanzar la luna»,

«El pasado acusa» i «El vivismo».

Gloria. — «El amor de la ciudad» i «Pe-

lículas cómicas más».

Intim. — «Ariele y sus papas» i «De-

des».

Iris. — «Hembra», «Imitación de la

vida» i «Gloria que mata».

Kursaal. — «Torero a la fuerza», «Lu-

ces de la ciudad» i «El diablo du-

nos».

Laietana. — «Cada semana», «Pelirro-

jo» i «Amor sublime».

La Alhambra. — «El error de los padres»,

«Un idilio en El Cairo» i «Honduras

de Indio».

Marcelino. — «El doloroso», «El baile

i «La mujer constante».

TERRES DE LLENGUA CATALANA

TARRAGONA

NOVES LOCALS

Sembla que els elements de la Ce-

da no han deixat córrer el propòsit

d'introduir en l'organització dels ter-

relladors del port un lot d'obres

massa cènecs, cosa que augmenta-

rà aquell cens, ja de si massa nom-

brós.

Aquesta manera de procedir està

essent objecte de les més agres-

cions per part de la classe treballa-

dora conscient i adhoc per la patro-

nal, puix que el seu organisme es va

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

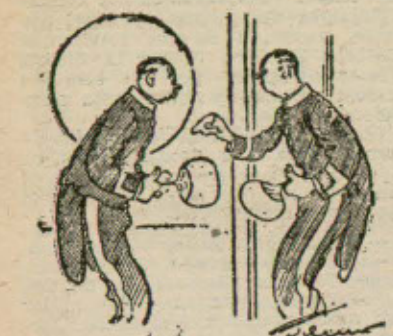
Redacció i Administració
RONDÀ UNIVERSITAT, 25
Telèfon 22122

Impremia
TALLERS N.UM. 48
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Barcelona, un mes 3'50 ptes.
Fora, un trimestre 10'50 »
Amèrica Llatina i Portugal
un trimestre 13'— »
Altres països, un trimestre 27'— »

CASTIGADOR
El senyor Azafia ha dit que no tenen raó els que se'n fan de feministes. Però, què és el menestrat que li ha dit això?
(De «El Diluvio»)

LA EXCITACIÓ DE LOS SEÑORES DIPUTADOS
—Hay que ver, qué incidentes...
—Y qué coincidencias!
(De «Informaciones»)

VIAGES ECONOMICOS
—Yo no viajo, porque resulta carísimo.
—Carísimo? Ya ve, yo voy a Valencia gratis y con todos los gastos pagados.
(De «El Liberal»)

LA REVETLLA DE SAMPER
—Aparte-me, Lucía o sino m'entall!
(De «La Publicitat»)

COMO LOS PARTIDOS POLITICOS
—Es asombroso! No saben sumar y se entretienen en dividir...
(De «Las Noticias»)

BAJO LA INFLUENCIA DE LA C. E. D. A.
Una voz que clama en el desierto...
(De «La Tierra»)

CANCIONERO POPULAR
—Ni con equorum, ni sin equorum, tienen mis males remedio...
(De «Heraldo de Madrid»)

Calsotets
lo més pràctic i nou
Manufactures P. Marfà, Barcelona

LA PRENSA

El poble no hi era

El poble, l'autèntic, no era el diu-meu de Mestalla. Hi havia, en canvi, una altra mena de gent. Mireu com ací, en un article, que publica el Heraldo de Madrid, el sacerdot Joan García Morales:

«Porque hace días en Valencia, solar de la República, se reunieron miles de hombres y mujeres, hijos y nietos de los patriotas de antaño, con hambre y sed de justicia; hombres y mujeres que fueron allí guiados por su devoción para asistir al gran acto de Mestalla, hoy la burguesía española, que dispone a su antojo de las cajas de los Bancos, ha organizado otro mitin, otro acto de propaganda política, que viene a ser una copia de la famosa peregrinación obrera a Roma.

La carcoma de la envidia les roe el corazón... No aguantan, no toleran, no transigen con aquel acto eminentemente popular del 26 de mayo en Mestalla.

Y para apagarlo, para confundirlo, valiéndose de todos los resortes que tienen en su mano, quisiéramos que el mismo sitio y lugar donde se volvió a proclamar a voz en grito la República del 14 de abril, diera una misión.

El pueblo, lo que se llama el pueblo, no acudirá a la misión, aunque se echen a vuelo todas las campanas de la torre del Miguelete.

El campo de Mestalla se llenará de burgueses, de curas y frailes, de acaudalados sacados de las Hermandades de los Pobres, de hambrientos y desocupados, de todos cuantos están dispuestos a comer de mogolillo, sin que se les importe un ardite el ideal.

Esta nueva farsa van a representar en el campo de Mestalla las derechas españolas.»

Tot pagat
I de «Heraldo de Madrid» és també aquesta nota que explica la diferència que hi ha entre anar a escoltar els republicans de debò i anar a passar un dia a Valencia:

«Mañana todo el mundo a Mestalla. Docientos mil, trescientos mil, cuatrocientos mil personas. Más, ¿por qué no más? Y eso que, según un buen cubilador de «Ya», no son más que sesenta mil espectadores. (Sesenta mil espectadores cuando Azafia, ahora, naturalmente, docientos mil, como si el campo de Mestalla fuera una faltriquera de punto o una camiseta estival.) Todas las personas que quieran irán a Mestalla. ¿Para qué está el dinero? ¿Para qué los bonos a los restaurantes y a los hoteles? ¿Para qué el transporte que obliga a sus empleados, bajo pena de despido, a ir a Mestalla?

No puede sorprendernos la magnitud química del acto porque quien paga manda en estos casos y hay muchas gentes que por dinero o por la fuerza se dejan mandar en ocasiones como la presente.

Lo que sorprende es que mientras esto ocurre no se permita la celebración de otros actos republicanos y de izquierda. No ya los que acaban de suspenderse en la propia Valencia, sino en diferentes puntos de España, como en Elche, donde iba a pronunciarse un discurso el señor Gordón Ordax.

¿A Mestalla, a Mestalla con viajes pagados, por cuenta de la Ceda y sus favorecedores? ¿Tiene esto algún valor? ¿Mucho?

Pues vean ustedes el párrafo de esta carta escrita por unos campesinos de Camporrobles. Y juzguen: «Lo de ahora no tiene importancia. Cuando habló Azafia nosotros, como no teníamos dinero, concertamos con el dueño del autobús que nos llevó a Mestalla pagarle el transporte de nuestros viajes tan pronto recogeríamos la cebada. Y cumpliremos nuestra palabra.»

Comparen los organizadores de la concelebración socialista y republicana del caso. Hasta que el fervor por una idea no llegue a un sacrificio similar al que hicieron los campesinos de Camporrobles, todo cuanto se diga y haga es música. Música y luminarias de fachada, que es, al fin de cuentas, lo que más va a destacar en la famosa jornada de mañana.»

Novament l'estat de guerra

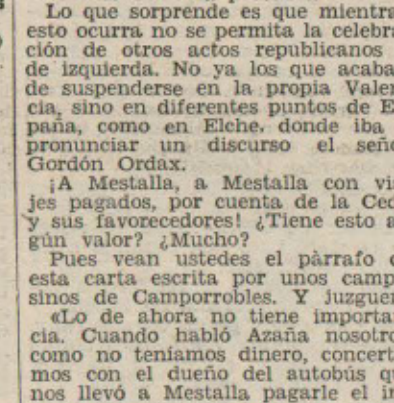
La Publicitat, comentant el fet, gens extraordinari, que la ciutat sigui novament en un estat d'excepció, escriu:

«La vinguda precipitada del ministre de la Guerra i del de la Governació, ha fet més espectacular el determini que torna a posar la ciutat en un estat d'excepció (censura). El ministre de la Guerra ha dit que aquesta mesura s'extingirà si no obela a cap temor de qualsevol intent revolucionari. Creiem que el ministre ha expressat amb sinceritat el seu pensament; la hipòtesis d'un possible moviment subversiu no té cap consistència. Segons les paraules autoritzades del ministre, la declaració de l'estat de guerra ha de servir per a evitar els crims socials i actes de sabotatge contra els tramvies que, segons els, s'han multiplicat darrerament. El senyor Portela, per la seva banda, realitza les manifestacions del senyor Gil Robles i afegeix que la policia era al seu lloc i que la disciplina en aquest cas era perfecta, sense necessitat d'altres estímuls que l'imperatru del deure i el respecte a l'autoritat encarregada de fer complir la llei. En acabar, ha subratllat que la normalitat dintre la policia era absoluta, i que per ara no hi hauria més sancions.

Es veient, doncs, que la sobtada i fugue violenta dels ministres de la Guerra i Governació no ha tingut altre objecte que fer més solemne la declaració de l'estat de guerra, decretat en evitació de possibles atemptats personals i actes de sabotatge contra tramvies i autobusos. (Censura).

Per això fa gràcia que el senyor Calvo Sotelo s'entregués presentant proposicions tan descabellades com les que ha presentat referents als polítics separats del cos i altres aspectes de la qüestió referents a Barcelona, qüestió que la declaració de l'estat de guerra dona per solucionada definitivament. Aquestes qüestions parlamentàries de darerera hora acaben d'explicar la manca d'interès que tots els grans problemes de caràcter general tenen per als que foren elegits amb la bandera de les dretes.»

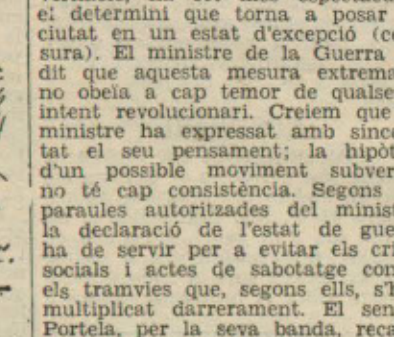
COMO LOS PARTIDOS POLITICOS
—Es asombroso! No saben sumar y se entretienen en dividir...
(De «Las Noticias»)

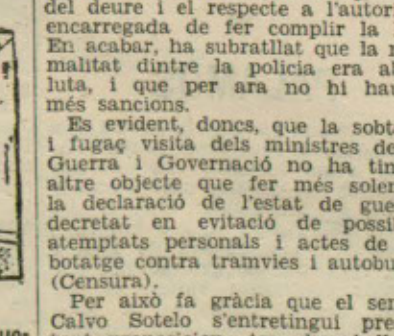
LA REVETLLA DE SAMPER
—Aparte-me, Lucía o sino m'entall!
(De «La Publicitat»)

COMO LOS PARTIDOS POLITICOS
—Es asombroso! No saben sumar y se entretienen en dividir...
(De «Las Noticias»)

BAJO LA INFLUENCIA DE LA C. E. D. A.
Una voz que clama en el desierto...
(De «La Tierra»)

CANCIONERO POPULAR
—Ni con equorum, ni sin equorum, tienen mis males remedio...
(De «Heraldo de Madrid»)

Calsotets
lo més pràctic i nou
Manufactures P. Marfà, Barcelona

Contra l'escola del poble

D'un article de «El Diluvio» dedicat al problema de les escoles—un problema que pot esdevenir conflicte, no ho oblidem—ens plas reproducim-ne els següents paràgrafs:

«Y mientras todos callan, en la Comisión de Cultura del Ayuntamiento se acaban de dar a conocer y más dictámenes que a su debido tiempo demostrarán la razón que nos asiste.

Porque conviene no olvidar que quienes mueven los hilos de la política española tienen interés directo y bien marcado en que no se hable de este asunto. De esta manera, si todos callamos, nadie se enterará de sus propósitos y así ellos podrán trabajar tranquilamente y llevar a cabo todos sus planes.

Los planes y proyectos hechos públicos por el señor Codola, mediante la nota entregada a la Prensa, sabemos que siguen su camino y quieren convertirse en realidades, a partir del curso próximo. Por anticipado sabemos, y por sabido lo tenemos olvidado, que en cuanto atañe al futuro de la escuela, se saldará con la suya. ¿Quién se opondrá en el seno de la Comisión ni en el pleno consistorial? Los votos son suyos; pero la opinión pública no está con ellos.

Por esta causa, a pesar de que estamos plenamente convencidos de que el Ayuntamiento ratificará los acuerdos de la Comisión, quisiéramos convencer al señor Codola y Guadalupe de que no es el mejor camino aquel que pretende seguir. La solución que proponen no resuelve nada. Ni científicamente, ni económicamente, puede convenir a nadie. Es una solución de pobre, o tal vez diríamos mejor si manifestásemos que es una pobre solución.

Ampliar suficientemente la escuela de todos y para todos; construir los edificios y crear las escuelas que necesita la ciudad para sus hijos; dotarlas de mobiliario y material suficiente para las necesidades hoy; pensando en el mañana; colocar al frente de cada escuela un maestro competente y enérgico; atender al necesario (sólo al necesario) de alimentos y vestidos, para que los niños que en la escuela se educan, no se fundan en brazos fraternalmente todos los niños que mañana serán hombres libres; he aquí resumido y solucionado el problema de la escuela primaria en Barcelona.

Cualquier plan, cualquier proyecto que no abarque todos estos puntos, no resolverá el magno problema de la escuela popular, ni tampoco mejorará bien la importante cuestión de facilitar escuela a cuantos la soliciten.

Y si no hay solución determinada sin abarcar todos los puntos que acabamos de señalar, tampoco la hallará el señor Codola enviando unos millares de alumnos a las escuelas a cargo de las órdenes religiosas. Con los ofrecimientos que el señor Codola y Guadalupe piensa aceptar, porque consideramos hechos con espíritu loable y altruista, sólo conseguirá la destrucción y aniquilamiento del movimiento republicano, única y unificada, por la cual sienten verdadera simpatía y afecto los republicanos auténticos.»

Un espectacle lamentable
Heus ací quin és, segons La Llibertat:
«Tristes, lamentables, bochornosos espectáculos han ofrecido al país las Cortes en este su actual estado agónico; pero ninguno más expresivo que el de ayer. ¿Dónde estaba la mayoría, esa mayoría que el señor Codola, gobernador de la coalición de derechas?

Rendida por el esfuerzo del viernes — en que pudo llegar al equívoco merced al concurso de los bochornosos hombres de los barbones — y al ir a votarse un equívoco pedido por Unió Republicana, vióse a las claras que no lo había. Ni aun aproximadamente. Ni aun arrimándose al hombre de los barbones las calceas para tales menesteres. Entonces, viendo la inminencia del desastre — la muerte por ridículo, que es la peor de las muertes — la Dictadura dictaminó por boca de Sr. Calvo Sotelo:

Y la mayoría — la pequeña parte de la mayoría que estaba presente — aplaudió con arrebatado brío a la Dictadura. ¿Por qué? ¿Por defender la Constitución? ¿Por defender la ley? ¿Por defender la moral? ¿Por defender la justicia? ¿Por defender la honra? ¿Por defender la dignidad? ¿Por defender la libertad? ¿Por defender la igualdad? ¿Por defender la fraternidad? ¿Por defender la justicia? ¿Por defender la honra? ¿Por defender la dignidad? ¿Por defender la libertad? ¿Por defender la igualdad? ¿Por defender la fraternidad?

Porque, a juicio del extraño exegeta de la Constitución, resulta indiferente aprobar la ley presupuestaria cuando es obligatorio o dentro del trimestre inmediato. La tesis, que debió indignar a los no dictatoriales, vino a beneficiar de gozo a los que se hallaban sin equívocos y a dos dedos de un fracaso inaudito. Y tranquilamente, sin el menor reparo, decidieron a infringir la Constitución, conforme proponía Calvo Sotelo!

Però aquí hubo más. A los pocos momentos, con ocasión de haberse introducido en el debate unos artículos de índole restrictiva para los gastos — en realidad una autorización de plenos poderes — la Dictadura, la misma Dictadura que el otoño pasado demandaba tales plenos poderes, se irguió contra el ministro de Hacienda. Y, ¡caso formidable!, la mayoría, sintiéndose otra vez representada por el señor Calvo Sotelo, aniquilador de la Hacienda española, tuvo para el inabarcable salvas de aplausos. (Tierno espectáculo de compenetración republicana! ¡insigne muestra de cohesión disciplinaria del bloque gobernante! Pero, ¿qué puede vivir de tal modo la mayoría? ¿Es que resulta ya posible aceptar espectáculos como éste y el anterior, dándolos por ejecutoria de un consorcio gobernante?

Nunca lo ha sido, y hoy, cuando el bloque gobernante dice actuar en nombre de una mayoría compacta y homogénea, verdadero instrumento útil, cosas tales resultan menos admisibles todavía.

CLINICA MENTAL

(Torre de Campderà)
A LLORET DE MAR, GIRONA
TELÈFON 10
Per a l'assistència dels malalts nerviosos, mentals i toxicomans d'ambdós sexes
Metge Director Resident
Doctor Bernal Carreras

MANRESA

Lletre oberta del senyor Lluís Prunés i Sató

AL SENYOR ALCALDE-GESTOR PRESIDENT DE LA JUNTA D'ASSISTENCIA PUBLICA

Molt il·lustre senyor alcalde-gestor-president de la Junta d'Assistència Pública. Ciutat de Manresa, 14 d'abril de 1935.

Distingit senyor: Es segurament l'amor amb què vaig contribuir a la creació de l'obra d'Assistència Pública d'aquesta ciutat, amor que no ha pas minvat pel fet d'haver breu al·lunyat durant una llarga temporada el que m'ha fet reaccionar amb disgust davant la vostra actuació dissolvent en la presidència de la Junta d'aquesta organització benèfica. Això fa que existint per mi breus moments el regim de «tranquil·litat forçosa» a què estic sotmès, us adrecci aquestes ratlles de modesta, respectuosa, ensenya que enèrgica protesta contra la vostra actitud, que jo considero en extrema manera que amb el seu esforç i amb el seu entusiasme, feren possible la realització de la institució, i que avui sorpresos i atordits pel cop violent, veuen com en arribar vos a l'alcaldia, sense cap motiu que ho justifiqui, destituïu tota la Junta, com si fossin uns facinerosos i sense tenir en compte l'esforç que durant mesos i àdhuc anys han portat a terme, sense cap compensació, el de creure-us que no pensaven com vos, sense recordar que Assistència Pública no està sotmesa a cap tutela partidista, sinó que és una obra de tots els manresans, heu com destruïu tot el que s'ha construït per la seva abnegació i la seva honrada administració, no es podien merèixer més que l'encomi i el respecte de tothom. Heu usurpat uns pocs per una falera que val més no qualificar. No us heu adonat ni de la demoralització que sofrirà el soci davant una resolució d'aquesta índole ni de l'handicap que sofriran els senyors de la nova Junta, les al·lucinations dels companys dels antics components que els orienti i emenni els seus primers passos. Ambdues coses igualment perjudicials per a l'obra la puixança de la qual ens hauria d'interessar a tots per igual.

Igualment, em cal protestar del també injustificat comiat del recaptaor, senyor Amadeu Bosch, car essent la seva tasca d'una índole molt difícil, sense punt de depart, molt dels seus esforços constants a la recerca de noves subscripcions i a la conservació de les actuals, el seu reuallament, ultra ésser una injustícia, ha molestat un nombre considerable de subscriptors.

Penseu en la responsabilitat que contraeu davant del poble si, amb una actuació inspirada només per la passió política, porteu l'obra d'Assistència Pública a la davallera de responsabilitat que, no ho dubtem, el poble sabrà fer efectiva un dia, redreçant vigorosament això que en un moment d'eufòria governamental s'està aprofitant. Prunés, encara, senyor alcalde-gestor, que Assistència Pública és una obra manresana, ni de dretes ni d'esquerreres, i que el poble no passarà per la vergonya de veure-la desvirtuada.

I creiem que escrites aquestes paraules, heu contemplat el meu deure de manresà, heu patit un perill que encara s'es a temps de prevenir i de remeiar, no em toca sinó saludar-vos ben atentament. — Lluís Prunés i Sató.

Colls SIKO de tela
no deuen planxar-se mai
Tots els models
Manufactures P. Marfà, Barcelona

La pacificació dels esperits

Heus ací unes paraules, justíssimes de «La Tierra»:
«Frente a esa realidad que todos vemos y sentimos frente a la evidencia de una situación insostenible — insostenible porque, de continuar, España se convertiría en inmenso cementerio o los que subsistan, perdida toda sensibilidad, serán un pueblo de caníbales—nada valen ni sirven las palabras, los discursos ni las promesas. Frente a esas promesas de pacificación de espíritus, está, contradiendo a gritos, esa ininterrumpida petición de penas de muerte. Frente a la salvación nacional de quienes en sus manos tenían el mazo que remediara todas las miserias, el millón de hombres que siguen sin trabajo y sin pan. Y frente a la frase evangélica del perdón, contra el mandato imperativo de su Dios para quienes se llaman católicos, esas muertes que a diario llenan columnas y columnas en todos los periódicos de España.

Si en los hombres elevados a las cimas del Poder hubiera un mínimo de sensibilidad, si no mirasen con infinito desprecio los dolores y las hambres, las miserias y las muertes que se meditan en un punto sobre su labor. Y se preguntasen si la vanidad de ser lo que son basta a compensarles de las cargas terribles que sobre la conciencia arrojan la realidad durante la muerte enseñoreándose de España.»

Disposicions per a l'arribada de vaixells i trens a la nostra ciutat

D'acord amb el senyor Joan Pic i Fon, alcalde de la ciutat, d'acord amb el senyor Ferrer, conseller regidor de Circulació i Policia Urbana, s'ha disposat el que segueix:

Primer. — A l'arribada de tot vaixell correu o de turisme, prestaran servei a l'Estació Marítima parelles de guàrdies de seguretat i agents de policia urbana, degudament assessorats per delegats de Turisme de la Generalitat i Ajuntament, amb l'encarrec de vetllar per l'estricta compliment de les Ordenances Municipals i d'ordre públic, així com de procedir a la detenció immediata dels qui les vulnerin.

Segon. — Un dels agents de policia urbana, especialitzat en coneixement d'idiomes, vetllarà per tal que sigui lliurat a tot viatger un full en el qual constaran d'una manera clara els preus especials de cursa i de viatge per carrers, ja sigui per hores, així com una llista dels hotels de Barcelona amb els preus i adreces. Aquest full haurà de contenir també la indicació dels agents i dels noms de les estacions d'atenció.

Tercer. — No es permetrà l'accés a bord de cap individu que no presenti la deguda autorització.

Iguals mesures que les anteriors s'aplicaràn a les estacions de França i Nord, especialment a les arribades dels combois internacionals, i amb les estacions de la Frontera, a l'embarcament dels passatgers. A les esmentades estacions, en seguit d'altres que s'aniran fent públiques en moment oportú.

DE MALGRAT

L'obra municipal de la gent de dreta — Un cas lamentable d'ofensa a l'art

L'Ajuntament governatiu de la nostra vila segueix fidelment les petjades de les dretes espanyoles i encà que aquestes diuen que el poble és reinteigri al seu lloc i restitueixi el dret i la legalitat veritables, en reparar l'ofensa que es fa a l'art i a l'artista, la Premia d'Art de Malgrat, contra les figures sagrades del catalanisme!

De forma, que la col·locació del bust del doctor Robert, és un excusa i els pot servir de plataforma política en el dia de demà. El fons de l'acord és a títol de defensa de la moralitat, car la bella i gràcil estàtua de l'escultor Montané és un nu femení i això, pel que s'ha vist i pel que veu, tenen esverat als que es consideren tenir la potència de la moral i que en el fons no fan més que revelar una ignorància i una incultura lamentables i una suspicàcia maliciosa que podrien qualificar d'immoral.

Es sensible, altament sensible, que en ple any 1935 encara hagi de suscitar discussions el tema massat rebregat de la moral i de l'art i sobretot que la defensa de la moral manifestació artística, hagi d'ésser, en els pobles retardatats, patrimoni dels partits polítics d'escola liberal. Quan tots els pobles cultes tenen resoltes i liquidades aquestes entortijades discussions, quan veuen aduït en la nostra pròpia Catalunya la ràpida marxa ascension al respecte i a la veneració del món de l'art, quan assistiu al bell espectacle barceloní que ens ofereixen les sales d'exposicions, de noies que saben admirar la pura escultura que representa la creació de les línies perfectes de la figura humana, és ben gens estrany que hi hagi una Corporació municipal, ni que sigui de caràcter governatiu, que pengui acords d'aquesta naturalesa.

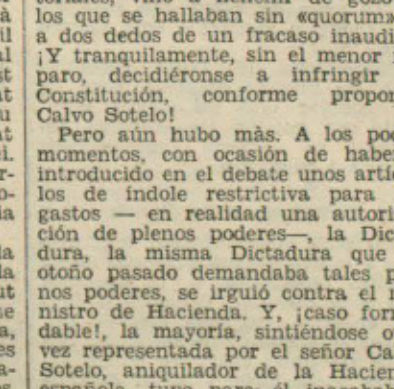
L'Ajuntament popular de Malgrat, que jo tenia l'honor de presidir en encargar a l'escultor Montané la seva obra, es va inspirar en el desig d'oferir als ulls dels malgratencs i dels visitants una nota de bon gust i de civilitat, un signe permanent de bellesa que aclimatés les gents a conèixer amb les línies de puresa de les arts. Sabem que l'exhibició de la bella estàtua donava un bon to a la vila i això, com a homes que en tenim la legítima representació, ens proporcionava un goig ben pur.

Per aquest motiu, davant d'aquest acord de l'Ajuntament governatiu de Malgrat, hem cregut que no podíem deixar passar tranquil·lament l'ofensa que es fa a l'artista i a les arts i al mateix poble que ja s'havia aclimatat a respectar i a estimar aquesta producció de l'escultor Montané. I per això demanem a les entitats culturals i artístiques que facin sentir la seva veu en sentit del que compremem que és llur deure: la defensa de les manifestacions verament artístiques.

F. ARNAU I CODINA

Ocasio!

UNICA PER A REVENEEDORS
MITGES DE SEDA A
16 pessetes dotzena
TALLERS, 16 BOTIGA

LA BELLA FIGURA DE «LEDA I EL CIANO»
que l'Ajuntament gestor pretén fer treure

CLINICA MENTAL
(Torre de Campderà)
A LLORET DE MAR, GIRONA
TELÈFON 10
Per a l'assistència dels malalts nerviosos, mentals i toxicomans d'ambdós sexes
Metge Director Resident
Doctor Bernal Carreras

la humanitat

Un bon patriota esquerrista m'escriu des de Blanes una commovedora lletre que em dol no poder reproduir. En ella advoca perquè tots els que gaudim, encara, de llibertat no oblidem els nostres germans que estan entre reixes i criples obertes, encaminades al seu pas material, no descuidem el contacte epistolari amb ells. Creu el meu comunicant que tots tenim el deure de transmetre als empresonats correspondència efusiva i encoratjadora que els faci més suportables les hores dures de l'ergástul.

Per a donar efectivitat a la idea emencio de totes les suggerències de l'amic, com a més acceptable, que els interns de cada establiment penitenciari en designessin un, al nom del qual poguessin seguir la correspondència, que ell curaria de distribuir. En aquesta o altra forma, cal donar efectivitat immediata a l'intercanvi d'afectes i sentiments entre els reclusos i de fora. Per la meua banda em poso a l'entera disposició de qui o quins reixin a estructurar la realització de tan noble idea.

J. M. FRANCES

LA BELLA FIGURA DE «LEDA I EL CIANO»
que l'Ajuntament gestor pretén fer treure

CLINICA MENTAL
(Torre de Campderà)
A LLORET DE MAR, GIRONA
TELÈFON 10
Per a l'assistència dels malalts nerviosos, mentals i toxicomans d'ambdós sexes
Metge Director Resident
Doctor Bernal Carreras

MANRESA

Lletre oberta del senyor Lluís Prunés i Sató

AL SENYOR ALCALDE-GESTOR PRESIDENT DE LA JUNTA D'ASSISTENCIA PUBLICA

Molt il·lustre senyor alcalde-gestor-president de la Junta d'Assistència Pública. Ciutat de Manresa, 14 d'abril de 1935.

Distingit senyor: Es segurament l'amor amb què vaig contribuir a la creació de l'obra d'Assistència Pública d'aquesta ciutat, amor que no ha pas minvat pel fet d'haver breu al·lunyat durant una llarga temporada el que m'ha fet reaccionar amb disgust davant la vostra actuació dissolvent en la presidència de la Junta d'aquesta organització benèfica. Això fa que existint per mi breus moments el regim de «tranquil·litat forçosa» a què estic sotmès, us adrecci aquestes ratlles de modesta, respectuosa, ensenya que enèrgica protesta contra la vostra actitud, que jo considero en extrema manera que amb el seu esforç i amb el seu entusiasme, feren possible la realització de la institució, i que avui sorpresos i atordits pel cop violent, veuen com en arribar vos a l'alcaldia, sense cap motiu que ho justifiqui, destituïu tota la Junta, com si fossin uns facinerosos i sense tenir en compte l'esforç que durant mesos i àdhuc anys han portat a terme, sense cap compensació, el de creure-us que no pensaven com vos, sense recordar que Assistència Pública no està sotmesa a cap tutela partidista, sinó que és una obra de tots els manresans, heu com destruïu tot el que s'ha construït per la seva abnegació i la seva honrada administració, no es podien merèixer més que l'encomi i el respecte de tothom. Heu usurpat uns pocs per una falera que val més no qualificar. No us heu adonat ni de la demoralització que sofrirà el soci davant una resolució d'aquesta índole ni de l'handicap que sofriran els senyors de la nova Junta, les al·lucinations dels companys dels antics components que els orienti i emenni els seus primers passos. Ambdues coses igualment perjudicials per a l'obra la puixança de la qual ens hauria d'interessar a tots per igual.

Igualment, em cal protestar del també injustificat comiat del recaptaor, senyor Amadeu Bosch, car essent la seva tasca d'una índole molt difícil, sense punt de depart, molt dels seus esforços constants a la recerca de noves subscripcions i a la conservació de les actuals, el seu reuallament, ultra ésser una injustícia, ha molestat un nombre considerable de subscriptors.

Penseu en la responsabilitat que contraeu davant del poble si, amb una actuació inspirada només per la passió política, porteu l'obra d'Assistència Pública a la davallera de responsabilitat que, no ho dubtem, el poble sabrà fer efectiva un dia, redreçant vigorosament això que en un moment d'eufòria governamental s'està aprofitant. Prunés, encara, senyor alcalde-gestor, que Assistència Pública és una obra manresana, ni de dretes ni d'esquerreres, i que el poble no passarà per la vergonya de veure-la desvirtuada.

I creiem que escrites aquestes paraules, heu contemplat el meu deure de manresà, heu patit un perill que encara s'es a temps de prevenir i de remeiar, no em toca sinó saludar-vos ben atentament. — Lluís Prunés i Sató.

DE MALGRAT

L'obra municipal de la gent de dreta — Un cas lamentable d'ofensa a l'art

L'Ajuntament governatiu de la nostra vila segueix fidelment les petjades de les dretes espanyoles i encà que aquestes diuen que el poble és reinteigri al seu lloc i restitueixi el dret i la legalitat veritables, en reparar l'ofensa que es fa a l'art i a l'artista, la Premia d'Art de Malgrat, contra les figures sagrades del catalanisme!

De forma, que la col·locació del bust del doctor Robert, és un excusa i els pot servir de plataforma política en el dia de demà. El fons de l'acord és a títol de defensa de la moralitat, car la bella i gràcil estàtua de l'escultor Montané és un nu femení i això, pel que s'ha vist i pel que veu, tenen esverat als que es consideren tenir la potència de la moral i que en el fons no fan més que revelar una ignorància i una incultura lamentables i una suspicàcia maliciosa que podrien qualificar d'immoral.

Es sensible, altament sensible, que en ple any 1935 encara hagi de suscitar discussions el tema massat rebregat de la moral i de l'art i sobretot que la defensa de la moral manifestació artística, hagi d'ésser, en els pobles retardatats, patrimoni dels partits polítics d'escola liberal. Quan tots els pobles cultes tenen resoltes i liquidades aquestes entortijades discussions, quan veuen aduït en la nostra pròpia Catalunya la ràpida marxa ascension al respecte i a la veneració del món de l'art, quan assistiu al bell espectacle barceloní que ens ofereixen les sales d'exposicions, de noies que saben admirar la pura escultura que representa la creació de les línies perfectes de la figura humana, és ben gens estrany que hi hagi una Corporació municipal, ni que sigui de caràcter governatiu, que pengui acords d'aquesta naturalesa.

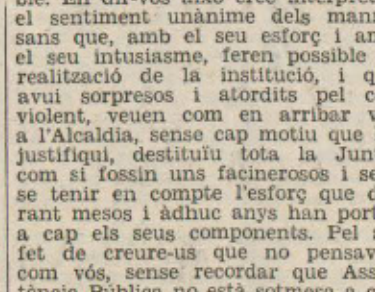
L'Ajuntament popular de Malgrat, que jo tenia l'honor de presidir en encargar a l'escultor Montané la seva obra, es va inspirar en el desig d'oferir als ulls dels malgratencs i dels visitants una nota de bon gust i de civilitat, un signe permanent de bellesa que aclimatés les gents a conèixer amb les línies de puresa de les arts. Sabem que l'exhibició de la bella estàtua donava un bon to a la vila i això, com a homes que en tenim la legítima representació, ens proporcionava un goig ben pur.

Per aquest motiu, davant d'aquest acord de l'Ajuntament governatiu de Malgrat, hem cregut que no podíem deixar passar tranquil·lament l'ofensa que es fa a l'artista i a les arts i al mateix poble que ja s'havia aclimatat a respectar i a estimar aquesta producció de l'escultor Montané. I per això demanem a les entitats culturals i artístiques que facin sentir la seva veu en sentit del que compremem que és llur deure: la defensa de les manifestacions verament artístiques.

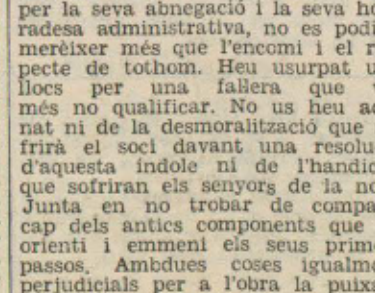
F. ARNAU I CODINA

LA BELLA FIGURA DE «LEDA I EL CIANO»

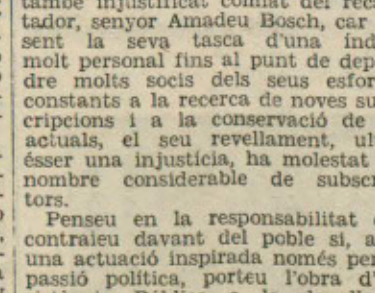
que l'Ajuntament gestor pretén fer treure

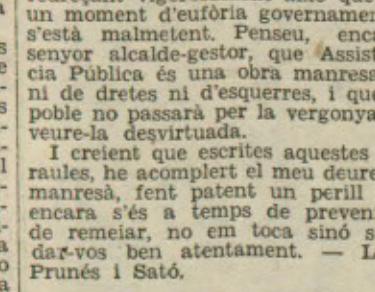
LA BELLA FIGURA DE «LEDA I EL CIANO»
que l'Ajuntament gestor pretén fer treure

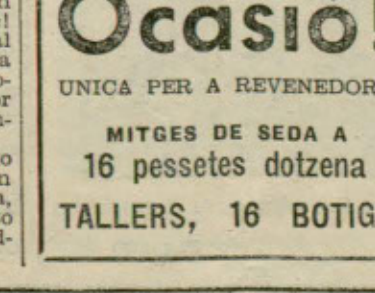
LA BELLA FIGURA DE «LEDA I EL CIANO»
que l'Ajuntament gestor pretén fer treure

LA BELLA FIGURA DE «LEDA I EL CIANO»
que l'Ajuntament gestor pretén fer treure

LA BELLA FIGURA DE «LEDA I EL CIANO»
que l'Ajuntament gestor pretén fer treure

Focs de Bengala

PELS QUE SON A LA PRESO

LA U. R. S. S. HA RATIFICAT EL TRACTAT COMERCIAL AMB FRANÇA

Moscou, 1. — La presidència de la Comissió Executiva de la Unió Soviètica ha ratificat el Tractat de Comerç amb França.

EL DEUTE PUBLIC D'ESTATS UNITS HA AUGMENTAT EN MES DE MIL CINC CENTS MILIONS EN UN ANY I MIG

Washington, 30. — Les 24 hores de la final de l'any fiscal, el deute públic dels Estats Units ha augmentat quasi a la xifra de 28.700 milions de dòlars, dada que suposa 1.612 milions més que l'any passat.

MORIS SETZE MINARIS EN UNA EXPLOSIÓ DE GRISU

Calcuta, 30. — A la mina de carbó de Baddigi ha ocorregut una explosió de grisú, la qual ha causat la mort a 16 minarers, i havent-ne ferit a 30 més.

LA CONFERENCIA DE LA PETITA ENTESA ES REUNIRA A L'AGOST

Belgrad, 1. — Segons una notícia que publica el diari «Pravda», la Conferència dels Estats de la Petita Entesa, que havia de celebrar-se el dia 22 de juny, i que fou ajornada a conseqüència de la crisi ministerial iugoslava, se celebrerà el mes d'agost, ja que el Govern iugoslau fins aleshores no podrà participar a aquesta Conferència degut als nombrosos afers d'ordre interior que té pendents.

LES ESQUERRES FRANCESSES VOLEN DONAR UNA GRAN SOLEMNITAT AL 14 DE JULIOL

París, 1. — Els diaris d'esquerra publiquen el text d'un manifest a dirigit al poble francès en el qual se l'invita a festejar el dia 14 de juliol, per tal d'unir totes les energies en defensa de la llibertat.

El manifest va signat per 48 organitzacions entre elles la Lliga dels Drets de l'Home i diversos Sindicats, i diu, entre altres coses que es prepara una conspiració contra la sobirania del poble per tal d'anar a la democràcia i instaurar una dictadura de famílies privilegiades. Acaha demanant la unió de tots per impedir-ho.

LES VIDES QUE HAN COSTA LES INUNDACIONS DEL JAPÓ

Toquio, 1. — Les darreres noves rebudes sobre les inundacions que s'han registrat a l'oest del Japó donen de relleu que a més dels danys materials cal lamentar 30 morts, 103 ferits i 17 desapareguts.

Les aigües segueixen avançant i amenacen ara la ciutat de Kure, que compta més de 100.000 habitants. Les tropes ja han operat la completa evacuació de les persones que es trobaven en perill.

A MOSCÚ DESMENTEIXEN QUE ES VULGUI FER UN PACTE D'ASSISTENCIA MUTUA

Moscou, 1. — Desmentint les determinades gestions diplomàtiques, que segons sembla, han estat fetes pel Govern polonès en relació amb un suposat Pacte d'assistència mútua entre Rússia i Romania, el diari «Pravda» diu que es projecta o prepara semblant pacte i rebutja la gestió polonesa, dient que, encara admetent que tal pacte pogués portar-se a cap, seria jurídicament tan poc incompletible amb les obligacions rumanes amb Polònia com el Pacte franco-soviètic.

AUSTRÀLIA S'ARMA

Londres, 1. — Comunicant de Melbourne a l'Agència Reuters que el ministre de la Defensa nacional d'Austràlia ha recomanat la compra de més d'un centenar de nous avions de combat.

CIRC ROMA DESCOBERT A ATENES

Atenes, 1. — L'expedició arqueològica que realitza excavacions pels voltants d'Atenes, capital ha descobert un teatre circ que amida 70 metres de llargada per 40 d'amplada i data de l'època romana. Apareixen al teatre cinc fileres de grades construïdes en marbre, perfectament conservades. El portic té 150 metres de longitud.

EL MINISTRE DE L'INTERIOR DE POLONIA DESTITUEIX L'AJUNTAMENT DE LODZ

Varsòvia, 1. — El ministre de l'Interior de Polònia ha ordenat la dissolució de l'Ajuntament de Lodz. La mesura es fonamenta en el fet que, des de fa algun temps, les sessions d'aquest municipi municipalitat es distinguen per les escenes violentes i tumultuoses que s'hi desenvolupaven, degut a enemistats entre els regidors.

CREMA UN BOSQ SITUAT A LA FRONTERA FRANCO-ITALIANA

París, 1. — Comunicant de Chambery que s'ha declarat un violent incendi en un bosc proper a la frontera italiana. Les flames s'han propagat ràpidament i han entrat ja en territori italià.

EN L'EXTINCIÓ DE L'INCENDI TREBALLEJEN ACTIVAMENT GENDARMES, CARABINERS, GUARDIES FORESTALS I DUANERS FRANCESOS I ITALIANS

En l'extinció de l'incendi treballen activament gendarmes, carabiners, guardies forestals i duaners francesos i italians.

VINT-I CINQ TRANSLATLÀNTICS SURTEN DE NOVA YORK CAP A EUROPA AMB CATORZE MIL VIATGERS

Nova York, 1. — Durant les darreres quaranta-vuit hores han sortit d'aquest port, rumb a Europa, vint-i-cinc transatlàntics que portaven, en total, més de 14.000 passatgers. Aquesta ona de viatgers transatlàntics provoca emborbotaments a les oficines de les cases transatlàntiques.

UN APARELL QUE PERMET ALS CECES LLEGIR IMPRESCS CORRENTS

Moscou, 1. — Comunicant de Kíeff que a l'acadèmia de física ucraïniana s'ha construït un aparell mitjançant el qual poden els cecs llegir les impressions corrents. El nou aparell està basat en el principi de l'ull humà i del nervi òptic comunicats amb el cervell. Un microscopi adequat fa que les vegades de cristall. Una cèl·lula fotoelèctrica representa la retina mentre actua de nervi òptic una corrent elèctrica.

S'han fet proves d'aquest aparell amb una dona ceca, sorda i muda i han estat plenament satisfactòries.

L'adam

CAMISERIA - CORBATES
DARRERES NOVELTATS D'ESTIU
EXTENS ASSORTIT EN OBJECTES PER A PRESENTS propis per a regals

Passeig de Gràcia, 58
Teléfono 80321

INFORMACIÓ DE L'ESTRANGER

ELS ARMAMENTS NAVALS

França sembla disposada a entaular negociacions directes amb Alemanya

La revolta de Pequín

S'OFEREIX UNA RECOM-PENSA PER LA DETENCIÓ DE PAI-XIEN-WU

Pequín, 1. — Les autoritats de Pequín han ofert una recompensa de 20.000 dòlars xinesos per a qui lliuri a Pai-Xien-Wu, cap de les forces rebels que dissabte intentaren atacar subitament Pequín. Al qui lliuri el seu cadàver se li donarà una recompensa de 10.000 dòlars.

El nou president del Consell polític de Pequín senyor Wang-Keh-Min, ha gratificat amb 20.000 dòlars les forces que dissabte rebutjaren els atacants.

HA ESTAT DETINGUT
Pequín, 30. — Ha estat capturat el cap de les tropes rebels que atacaren Pequín divendres passat.

L'ORDRE RESTABLET A PEQUÍN

Xang-Hai, 1. — A Pequín regna novament la calma més absoluta. Ha arribat per ferrocarril una divisió de tropes de Tsinan per tal de cooperar al manteniment de l'ordre a la capital. D'aquesta manera, la guarnició de Pequín comprendrà 30.000 homes.

S'han adoptat grans precaucions a l'objecte d'evitar la repetició d'incidents com els de dissabte. Als carrers i a les estacions s'escorcolla les persones sospitoses i durant la nit es prohibeix tancar les persianes de les cases. Els teatres, cinemes i altres sales d'espectacles tanquen llurs portes a les nou de la nit, i a partir d'aquesta hora queda prohibida la circulació pels carrers. A més, s'ha establert una rigorosa censura per a les cartes i telegrams.

BATALLA ENTRE REBELS I TROPES REGULARS A TUNG-TXU

Xang-Hai, 1. — Segons notícies rebudes en aquesta capital, a Tung-Txu s'ha registrat un combat entre tropes regulars xineses i partides de rebels. Aquests últims han fugit, després d'abandonar nombrosos morts i ferits.

Les autoritats no han facilitat la xifra exacta de pèrdues d'un i altre bàndol.

ALEMANYA SOTA HITLER

Mannheim, 1. — A la piscina de Ludwighafen es provocà un viu incident a causa d'haver sorgit discussions entre banystes aris i jueus. Aquests darrers foren finalment expulsats per la policia que detingué a qui semblava cap dels israelites.

La direcció dels banys publicà un anunci a l'entrada prohibint als jueus l'accés als banys.

ELS OFICIALS ALEMANYES PORTARAN PUNYAL

Berlin, 1. — S'ha publicat una disposició del Ministeri de la Guerra ordenant que en el successiu, els caps i oficials de l'exèrcit alemany, fora de servei, portin un punyal curt, que segons les categories tindrà una punyadura de metall, plata o bé or.

DIARI SUIS PROHIBIT

Berlin, 1. — El Govern alemany ha prohibit indefinidament la venda i distribució a Alemanya de l'important diari suís «Basler Nachrichten».

EL MINISTRE DE PROPAGANDA PODRÀ PROHIBIR FILMS

Berlin, 1. — El ministre de Propaganda ha estat autoritzat per a prohibir la projecció de pel·lícules, encara que hagin estat aprovades per la censura, si ell ho considera convenient per raons públiques.

La disposició dona autoritat a les prohibicions dictades pel ministre, fins abans i tot que la llei entri en vigor.

ELS FEXISTES AUSTRIACS DESFILLEN PELS CARRERS DE VIENA EN AUTOMOBIL

Vienna, 1. — Pel famós boulevard del Ring han desfilat uns 2.000 automòbils que portaven membres de la «Hitlerwehr» que eren revistats pels dirigents de l'esmentada organització. Abans de la desfilada fou celebrada una missa a l'aire lliure al castell de Schoenbrunn i una manifestació patriòtica en la qual pronunciaren discursos el ministre d'Estat, Fey, i el príncep Starhemberg.

TERRATREMOL SENSE DEGRACIES PERSONALS A SICILIA

Roma, 1. — L'Agència Stefani comunica que durant la nit passada es deixaren sentir dos forts sismes a la regió de Sicília (illa de Sicília). Segons les primeres notícies, no s'han hagut de lamentar desgràcies personals, però sí danys materials de consideració perquè el moviment destruí nombroses cases.

ROMA, 1. — NOTÍCIES REBUDES DE SICILIA, sobre els dos violents terratremols ocorreguts la passada matinada, prop del volcà Etna, informen que moltes cases de l'àrea afectada pel fenomen han quedat destruïdes.

Si bé no hi ha hagut cap mort, hom sap que hi ha 50 ferits, però no de gravetat.

FRANÇA PROVA UN AVIO SENSE PILOT AMB BONS RESULTATS

París, 1. — A l'aeròdrom de Aulnay el ministre de l'Aire, general Delnau, ha passat revista a 200 aparells participants a les maniobres aèries, tots els tripulats per aviadors de la reserva.

El plat fort de la festa foren les evolucions d'un avió «Robot» que s'eleva, evoluciona i aterra sense portar a bord cap tripulant. L'aeroplà automàtic, guiat des de terra per les ones Hertziennes, recorregué unes quinze milles.

EL CORONEL BECH HA ESTAT DOS DIES A BERLIN

Berlin, 1. — El ministre de l'Exterior de Polònia, doctor Bech, arribarà a Berlín dimecres vinent. Romandrà a la capital alemanya dos dies.

DE VALERA FA UN DISCURS SENSACIONAL

Promet una Constitució genuïnament irlandesa

Bublin, 1. — El President De Valera ha pronunciat un discurs a Ennis, en el qual ha dit que l'Estat Lliure d'Irlanda tindrà una Constitució purament irlandesa, abans que l'actual Govern deixi el Poder.

Ha afegit, que el poble irlandès no està satisfet fins que no es governi plenament per si mateix, i que espera —ha dit el President—, serà realitzat molt aviat, ja que si la nació irlandesa està fermament resolta a ésser independent, no hi haurà potència al món que ho pugui impedir.

Dublin, 1. — Ha produït particular sensació l'energic discurs pronunciat ahir a Ennis (Candado de Clare) pel President de l'Estat Lliure d'Irlanda, senyor De Valera.

De Valera afirmà categoricament que abans que dimetís l'actual Govern, l'Estat Lliure posseirà una Constitució purament irlandesa i següent dient que el poble irlandès no és considerat satisfet en les seves reivindicacions fins a aconseguir governar-se per si mateix sense la menor ingerència de cap potència estrangera. Això —afegí—, és difícil d'aconseguir i depèn únicament de la pròpia voluntat del poble irlandès i si persisteix en el seu desig d'ésser absolutament lliure ho aconseguirà.

En un paràgraf del seu discurs, De Valera, encara que es mostrà respectuós amb la figura del rei Jordi d'Anglaterra, el qualifica d'«erel estranger», afegint que si Irlanda fos lliure no l'elegeria com a sobirà.

El Govern iugoslau amnistia els funcionaris que van votar per les oposicions

Belgrad, 1. — El ministre de l'Interior senyor Korochet, destacat líder de la «nata», ha ordenat que siguin sobreseguits les causes per motius polítics instruïdes contra els complicitats en els incidents provocats per les passades eleccions. Per altre decret del senyor Korochet queden reintegrats a l'administració pública els funcionaris que foren sospesos d'«empleu i sou per haver votat a favor de les oposicions en les eleccions celebrades el 5 de maig darrer.

Intercanvi d'ex-combatents francesos i alemanys

París, 1. — Per primera vegada es celebrà una reunió entre ex-combatents alemanys i ex-combatents francesos, aliats aquest matí, quan arribaren a París delegacions d'antics combatents alemanys invitats per la Federació Inter-aliada que aplega vuit milions d'homes d'onze països.

El primer contacte han evidenciat un gran esperit de companyonisme entre els homes que fa alguns anys es batien aferrissadament en els diferents fronts de batalla.

CONVERSES ENTRE LES DUES FEDERACIONS D'EX-COMBATENTS

París, 1. — Avui s'han celebrat algunes converses entre representants de la Federació Internacional d'antics combatents i la delegació d'ex-combatents alemanys, que es troba a París, sobre l'apropament entre França i Alemanya.

Com sigui que les negociacions són de naturalesa absolutament particular, no s'ha fet pública cap nota; hom creu, però, que se'n facilitarà una a l'acabament de les converses, que duraran dos dies.

HERRIOT SALUDA ELS EX-COMBATENTS ALEMANYS I FA VOTS PER LA PAU

Lió, 1. — Avui han arribat a Lió 50 ex-combatents alemanys, invitats per l'Associació de Victimes de la Guerra. La invitació fou feta a Stuttgart, durant la celebració de les reunions d'ex-combatents francesos i alemanys.

Els ex-combatents germànics foren rebuts, a l'estació de Lió, per una delegació d'ex-combatents francesos. De l'estació hom es dirigí a la tomba del soldat desconegut, on dipositaren una corona.

A continuació es dirigiren a l'Ajuntament, on foren rebuts per l'alcalde, senyor Herriot, el qual els dirigí un breu discurs donant-los les gràcies per l'alta visita a Lió, que apreciava molt. Expressà després el seu desig d'aproximació amb Alemanya, cosa que digué que era un dels seus ideals, ja que ambdós països estan resoltos a fer molt per la pau mundial i la civilització.

Herriot digué després que si ambdós països tornaven a llurs antagonismes, la conseqüència seria terrible per a la humanitat, i que tot i així, de fer els possibles per tal d'evitar aquesta catàstrofe, el que calia de venir aquí —digué Herriot als ex-combatents alemanys—. Segons un proverbi francès, una oneneta no fa estiu; però és necessari tenir el valor d'ésser la primera oneneta, perquè les altres la segueixin. Jo us dono la beningüida: a aquesta primera oneneta, precursora de la primavera.

EL PREU DEL PA ALS PRINCIPALS PAÏSOS D'EUROPA

FRANÇA ES EL PAÍS ON ES MENJA MES PA

Roma, 1. — Ha estat feta pública la següent estadística en la qual, presentant com a moneda general el franc francès, els preus del pa a les principals nacions europees són els següents:

Alemanya, 420 francs per quilo; Finlàndia, 340; Noruega, 3; Holanda, 235; Itàlia, 222; França, 197; Suïssa, 155; Espanya, 145; Anglaterra, 135; Bèlgica, 102.

La mitjana de consum per habitant i any és la següent:

Frància, 195 quilos anuals; Itàlia, 163; Bèlgica, 180; Anglaterra, 158; Espanya, 158; Suïssa, 133.

Explosió en una fàbrica de Xang-Hai

VINT-I CINQ MORTS I SEIXANTA FERITS

Xang-Hai, 1. — S'ha registrat una violenta explosió, seguida d'un incendi, en una fàbrica de cel·lulosa de emplaçada a l'oest de la ciutat. Mentre seguïen els treballs de salvament, hom anuncia que fins ara han estat retirats vint-i-cinc morts i seixanta ferits.

MALGRAT EL PACTE FRANCO-SOVIETIC, NO MINVA LA PROPAGANDA COMUNISTA A FRANÇA

Moscou, 1. — A desgrat de la promesa del Govern soviètic de suspendre la propaganda comunista a França, notícies rebudes de París informen que el Partit Comunista francès ha decidit intensificar l'agitació comunista, sobretot entre els ex-combatents i camperols, i fa tota mena d'esforços per a la creació d'un front en el qual entrarien la Federació General del Treball de França amb els revolucionaris comunistes, la qual cosa fóra la base d'un ampli front revolucionari.

UN DESCENDENT DE LAFAYETTE I PARENT DE ROOSEVELT ES CASARÀ AMB UNA FILLA DE LAVAL

París, 1. — S'anuncia a la premsa la promesa de matrimoni entre la senyoreta Jose Laval, filla del President del Consell, i el comte René de Chambrun, descendent per via directa de la família de Lafayette.

El nuvi és parent, si bé de lluny, del general dels Estats Units, senyor Roosevelt, és nebot de l'almirall de França a Roma, Comte de Chambrun.

COLONIA I BERLIN UNITS PER UN TREM AUTOMOTOR QUE FA VELOCITATS DE 70 KILOMETRES

TRES

Berlin, 1. — Un nou automotor alemany ha efectuat avui el trajecte Colonia — Berlín en cinc hores, nou minuts, la qual cosa suposa un avançatge d'hora i mitja als viatges més ràpids fets fins ara en el mateix recorregut.

La màxima velocitat assolida ha estat de 110 quilòmetres per hora, no aconseguida encara per cap tren del món.

L'automotor que avui ha realitzat la gesta esmentada, ha entrat a presència a Colonia i a la línia Berlín-Colònia i el següent dia tindrà el mateix sistema, formats de dos o tres unitats, que prestaran servei regular a les principals línies ferroviàries alemanyes, durant aquest estiu.

ACCIDENTS D'AUTOMOBIL

AMB MORTS I FERITS

A ITALIA, SIS INFANTS MORTS I VINT DE FERITS

Roma, 1. — Prop de Moncalvo s'ha registrat un sensible accident automobilístic que ha costat la vida a sis infants i d'altres vint n'han resultat greument ferits.

En un automòbil que en portava un altre de remolc, sortiren de l'Institut dels Salesians una colla de nois per tal de fer una excursió.

En arribar a un pendent molt fort el xofer frenà tan ràpidament que produí la ruptura de l'engranament del remolc i aquest feu unes quantes voltes de campana i s'esclafà al final del pendent.

Tots els infants sortiren engegats violentament del vehicle, i en resultaren sis de morts i vint de greument ferits. El xofer ha estat detingut.

TRES MORTS A DRESDE

Dresde, 1. — Un automòbil en el qual viatjaven quatre persones ha caigut per un terraplè i s'ha incendiat. Unicament un dels seus ocupants aconseguí salvar-se saltant per una de les finestretes del cotxe.

Els altres tres han mort carbonitzats.

UN TREM MATA CINC O CUPANTS D'UN AUTOCAR

Bucarest, 1. — Un tren ràpid ha arrossegat, en un pas a nivell, un autocar en el qual viatjaven vint persones. N'han resultat cinc de mortes i set de ferides greus. Els altres passatgers sols presenten lleugeres contusions.

A CASABLANCA MOREN TRETZE MORTS

Casablanca, 1. — A Khemisset ha bolcat i s'ha incendiat un autocar que transportava vint indígenes. Han resultat tretze morts i set ferits greus. Aquesta s'ha pogut salvar perquè durant l'incendi del vehicle el xofer ha trencat a cops de pedra els vidres.

Els Estats Units augmenten els efectius de guerra en totes les armes

Washington, 1. — Avui serà iniciada l'execució del programa d'augment del Congrés, quan votà per a 800 milions de dòlars. A partir d'aviu s'iniciarà el reclutament de 47.000 homes per a l'exèrcit terrestre; 11.000 per a la marina de guerra i 1.000 per a l'infanteria de marina. Els reclutats incris adquiriran un compromís de tres anys a l'exèrcit i quatre a la marina.

El preu del pa als principals països d'Europa

FRANÇA ES EL PAÍS ON ES MENJA MES PA

Roma, 1. — Ha estat feta pública la següent estadística en la qual, presentant com a moneda general el franc francès, els preus del pa a les principals nacions europees són els següents:

Alemanya, 420 francs per quilo; Finlàndia, 340; Noruega, 3; Holanda, 235; Itàlia, 222; França, 197; Suïssa, 155; Espanya, 145; Anglaterra, 135; Bèlgica, 102.

La mitjana de consum per habitant i any és la següent:

Frància, 195 quilos anuals; Itàlia, 163; Bèlgica, 180; Anglaterra, 158; Espanya, 158; Suïssa, 133.

Explosió en una fàbrica de Xang-Hai

VINT-I CINQ MORTS I SEIXANTA FERITS

Xang-Hai, 1. — S'ha registrat una violenta explosió, seguida d'un incendi, en una fàbrica de cel·lulosa de emplaçada a l'oest de la ciutat. Mentre seguïen els treballs de salvament, hom anuncia que fins ara han estat retirats vint-i-cinc morts i seixanta ferits.

MALGRAT EL PACTE FRANCO-SOVIETIC, NO MINVA LA PROPAGANDA COMUNISTA A FRANÇA

Moscou, 1. — A desgrat de la promesa del Govern soviètic de suspendre la propaganda comunista a França, notícies rebudes de París informen que el Partit Comunista francès ha decidit intensificar l'agitació comunista, sobretot entre els ex-combatents i camperols, i fa tota mena d'esforços per a la creació d'un front en el qual entrarien la Federació General del Treball de França amb els revolucionaris comunistes, la qual cosa fóra la base d'un ampli front revolucionari.

UN DESCENDENT DE LAFAYETTE I PARENT DE ROOSEVELT ES CASARÀ AMB UNA FILLA DE LAVAL

París, 1. — S'anuncia a la premsa la promesa de matrimoni entre la senyoreta Jose Laval, filla del President del Consell, i el comte René de Chambrun, descendent per via directa de la família de Lafayette.

El nuvi és parent, si bé de lluny, del general dels Estats Units, senyor Roosevelt, és nebot de l'almirall de França a Roma, Comte de Chambrun.

COLONIA I BERLIN UNITS PER UN TREM AUTOMOTOR QUE FA VELOCITATS DE 70 KILOMETRES

TRES

Berlin, 1. — Un nou automotor alemany ha efectuat avui el trajecte Colonia — Berlín en cinc hores, nou minuts, la qual cosa suposa un avançatge d'hora i mitja als viatges més ràpids fets fins ara en el mateix recorregut.

La màxima velocitat assolida ha estat de 110 quilòmetres per hora, no aconseguida encara per cap tren del món.

L'automotor que avui ha realitzat la gesta esmentada, ha entrat a presència a Colonia i a la línia Berlín-Colònia i el següent dia tindrà el mateix sistema, formats de dos o tres unitats, que prestaran servei regular a les principals línies ferroviàries alemanyes, durant aquest estiu.

Sir Eden en la seva declaració referent al viatge diu que ha de continuar la cooperació amb França i Itàlia

FRANÇA I ALEMANYA ENTAULARAN NEGOCIACIONS NAVALS DIRECTES?

París, 1. — Els periòdics comenten la possibilitat que siguin entaulades negociacions directes entre França i Alemanya.

«Le Jour» pregunta si França, obrint negociacions directes amb Alemanya, no correrà el risc de trencar el front d'Stresa i afegeix que no veu clara la cooperació que podria prestar Alemanya en aquestes converses.

Diu després que és quasi impossible per a França signar amb Alemanya un acord semblant al que el Reich ha concertat amb Anglaterra, puix que les proposicions de reducció d'armaments que Hitler feu en el seu discurs de maig, eren en termes generals i no constituïen exclusivament un problema franco-alemany.

Segueix dient que aquestes no són qüestions que interessin solament a França i Anglaterra. Per tant, nosaltres estudiem actualment, en contacte amb el Govern francès, la millor forma de cooperació per a assegurar la manera de posar en pràctica més ràpida i més completa possible, per a tots els països, el programa del repetit comunicat franco-britànic del 3 de febrer.

Mr. Eden ha acabat dient que al final de les converses que sobre les mateixes matèries celebrà amb el senyor Mussolini, estiguéren d'acord a seguir els principis marcats en el desdusit comunicat franco-britànic del 3 de febrer, i que aquesta és la raó per a creure que aviat serà trobada la línia més curta per a les negociacions. Afegeix que, a més, no hi ha dubte que, a despit que els tres governs no poguessin concedir la mateixa importància o la mateixa urgència a tots els problemes, seria possible arribar a un acord sobre el sistema en virtut del qual, en lliures i iguals negociacions amb altres països, podrien unir-se, els esmentats tres governs, per contribuir a la solució dels problemes pendents.

SIR EDEN DIU, EN UN DISCURS A LA CAMBRA, QUE HA DE CONTINUAR LA COL·LABORACIÓ FRANCO-ITALIANO-ANGLESA

Londres, 1. — Contestant una pregunta del líder de l'oposició, George Lansbury, el ministre Mr. Eden ha fet, aquesta tarda, a la Cambra dels Comuns, una declaració sobre el seu recent viatge a París i Roma.

Mr. Eden ha dit que l'objecte del viatge a París era impulsar les negociacions sobre totes les matèries planejades en el comunicat franco-britànic del 3 de febrer. Ha afegit que donà compte al senyor Laval del contingut de l'acord naval anglo-germànic i li feu una exposició de les circumstàncies en les quals fou negociat i les raons que ha tingut el Govern anglès per a signar aquell conveni. Ha afegit també que el sen

Disposicions de la «Gaceta»

Ha publicat un decret, l'article primer del qual declara suprimida la reglamentació de la prostitució. El seu exercici no es reconeix com a mitjà lícit de vida

Madrid, 1. — La «Gaceta» publica la següent disposició sobre la reglamentació de la prostitució. En l'apartat primer s'expressa que la prostitució no es reconeix com a mitjà lícit de vida.

«Aquest desig és autèntic, no hi ha res que pugui demostrar que la tolerància que segueix presentant a la realitat present.

En efecte, Espanya és en l'actualitat oficialment abolicionista, però pràcticament tolera la prostitució, que és la causa de molts dels seus males, i que, a més, és una vergonya per a la nostra civilització.

Però com sigui que les lleis es desestimen per la falta de compliment, aquest Govern ha cregut que seria, no aquest Govern, sinó la reglamentació de la prostitució, que és la causa de molts dels seus males, i que, a més, és una vergonya per a la nostra civilització.

No s'ha d'oblidar que l'abolició no representa anarquia sanitària, sinó una forma de disciplina sanitària, que és la que cal adoptar per a la sanitat pública.

La Llei ha de ser justa, però no cal que sigui impopular, respectant, però no temible, i per això no hi ha com fer-la humana, que tingui en compte la psicologia del malalt, que no és la mateixa a totes les parts del cos, i que, a més, és una vergonya per a la nostra civilització.

Una Llei antivenèrica no ha d'ésser excessivament rígida, i menys al nostre país.

Per una llei que serveixi per a igual a l'ambient urbà i el rural és una monstruositat; ni tan sols una que serveixi per a igual a les grans poblacions i a les petites.

Per la raó més al·lucinant, el malalt no pot sentir-se humà a la Llei antivenèrica, és la necessitat absoluta d'evitar que el malalt vengui rebutjat a l'assistència mèdica competent i és lliure a mans de la medicina.

Concretant la psicologia del nostre país, confiem més en la divulgació de les veritats elementals sobre els mals venèrics, en la persuasió de les bones maneres i en les facilitats per al tractament.

La implantació mateixa del delicte de contagi ens atrevim a dir que seria contraproduent i adicció podria gairebé assegurar que la seva eficàcia seria molt escassa, puix que, per raons de pudor, prudència o conveniència que ningú no ignora, serien comptats els casos de denúncia.

Totes les disposicions que segueixen, i si pogués creure's d'utilitat alguna al si de la complementària, seran incorporades, per a l'ús degut, al convegni de la Llei antivenèrica, i la seva aplicació serà oportuna a la deliberació de les Corts; però entenent que el dispositiu té caràcter d'urgència, per a l'aplicació de la Llei pública i a l'eficàcia de l'obra sanitària, s'anticipa la seva posada en vigor mitjançant el present decret, del qual, en afirmar que fugit de l'irrisoria realitat, inspirat en un criteri d'humanitat i en la realitat pràctica de la vida espanyola, el Govern creu haver-hi dit tot, en virtut de l'exposat, a proposta del ministre del Treball, Sanitat i Previsió, i d'acord amb el Consell de Ministres.

Vinc a decretar: «Article 1.º — Queda suprimida la reglamentació de la prostitució, el exercici de la qual, en tota Espanya, a partir de este decret, com a mitjà lícit de vida.

«Art. 2.º — Son enfermedades venéreas: la sífilis, la blenorragia, el chancre, la gonorrea, la linfogonitis, la enfermedad de Nicolas Favre, en cualquiera de sus localizaciones.

«Art. 3.º Las personas afectas de cualquiera de estas dolencias están obligadas a someterse periódicamente a la inspección de la Sanidad pública, en cualquiera de sus localizaciones.

«Art. 4.º Los padecidos de dolencias venéreas, tienen la obligación de cuidar del tratamiento de sus hijos o pupilos.

«Art. 5.º El Estado adquiere el deber de facilitar gratuitamente el tratamiento de los enfermos venéreos pobres en todo el territorio nacional.

«Art. 6.º A los efectos señalados en el artículo anterior, serán considerados representantes de la Lucha antivenérea los médicos de aquellas poblaciones en las que no exista Dispensario oficial.

«Art. 7.º A fin de facilitar el tratamiento de los enfermos venéreos, se crean en cada caso una o varias secciones de enfermos venéreos, a cargo del personal sanitario.

«Art. 8.º Los servicios antivenéreos serán sostenidos por las Diputaciones, Ayuntamientos, entidades, Sociedades, y aun particulares, estarán sujetos a la inspección técnica sanitaria del Estado.

«Art. 9.º — Por los Ministerios de Justicia, Guerra y Marina deberán dictarse las disposiciones necesarias para la continuidad en el tratamiento de los enfermos venéreos.

«Art. 10.º — Los servicios antivenéreos serán sostenidos por las Diputaciones, Ayuntamientos, entidades, Sociedades, y aun particulares, estarán sujetos a la inspección técnica sanitaria del Estado.

«Art. 11.º — Los servicios antivenéreos serán sostenidos por las Diputaciones, Ayuntamientos, entidades, Sociedades, y aun particulares, estarán sujetos a la inspección técnica sanitaria del Estado.

«Art. 12.º — Los servicios antivenéreos serán sostenidos por las Diputaciones, Ayuntamientos, entidades, Sociedades, y aun particulares, estarán sujetos a la inspección técnica sanitaria del Estado.

«Art. 13.º — Los servicios antivenéreos serán sostenidos por las Diputaciones, Ayuntamientos, entidades, Sociedades, y aun particulares, estarán sujetos a la inspección técnica sanitaria del Estado.

«Art. 14.º — Los servicios antivenéreos serán sostenidos por las Diputaciones, Ayuntamientos, entidades, Sociedades, y aun particulares, estarán sujetos a la inspección técnica sanitaria del Estado.

«Art. 15.º — Los servicios antivenéreos serán sostenidos por las Diputaciones, Ayuntamientos, entidades, Sociedades, y aun particulares, estarán sujetos a la inspección técnica sanitaria del Estado.

Una nota del sots-secretari de Governació

Diu per què no s'han celebrat alguns actes d'esquerra --- Afirma que hi ha un acord del Ministeri de Governació pel qual es prohibeix el senyor Gordon Ordax de parlar en públic i declara que per ara no s'autoritzaran actes pro amnistia

Madrid, 1. — El sots-secretari de Governació lliura als periodistes la següent nota:

«La «Libertad» del diumenge, afirma que el Govern prohibeix tots els actes polítics que haurien de celebrar-se en aquest dia a València, excepte el de l'Amnistia. L'afirmació és completament inexacta.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

Consti, doncs, que el Govern procedeix d'acord a normes prefijades, i que, a més, no es pot permetre l'ordre públic, i si el Govern, ni es realitzen propagandes de dretes, com és el seu primer deure, manté el dret de reunió i de propaganda amb igualtat per a tots els ciutadans que actuen dins de la llei.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

«Els mitjans a favor de l'amnistia no s'han autoritzat i així això és contestat al dit diari, perquè, estant pendent encara moltes causes davant els Tribunals, pels successos d'octubre, així imporia una concepció prop de la Justícia, que no seria tolerable.

Els motius i l'abast de la declaració de l'estat de guerra a Barcelona

Madrid, 1. — Al ministeri de la Governació ha facilitat aquesta matinal la següent nota:

«Para evitar equivocaciones y extravíos en la opinión pública, es conveniente precisar cuáles son los motivos y el alcance de la declaración de estado de guerra en Barcelona y su provincia.

«No se trata — como ya se ha dicho — de prevenir movimientos sediciosos o perturbaciones de orden público de carácter general. Los términos del bando de declaración del estado de guerra así lo demuestran.

«Se ha considerado todo lo referente a la sedición, a la formación de grupos y a cuantas medidas, en fin, se refieren a peligro o temor en lo que es propiamente el orden público. El objetivo a que se encamina el estado excepcional es lograr más rápidas y eficaces sanciones contra los que preparan crímenes en la sombra y contra los que, mediante el cobro de una cantidad, se prestan a realizarlos.

«Ya, pues, contra la industria abominable del delito en sus manifestaciones más insanas, contra esa nueva forma de canibalismo, que la minoría exigía práctica con el más absoluto intento de imponerse a todo el cuerpo social.

«Es notoria, y ya en la Prensa se ha reflejado, la lentitud con que se procede en el castigo de estos hechos, y sin perjuicio de las disposiciones que se adoptan para remediar este nuevo mal que agrava la situación creada por esta clase de crímenes, se ha creído necesario acordar la promulgación del estado de guerra, como cirugía de urgencia, para robustecer la eficiencia de los medios represivos que las leyes establecen.

«En lo que se refiere a la formación de orden público apenas habrá cambio, pues de hecho en toda Cataluña estaba ya en manos de la autoridad militar. La variante consiste, por consiguiente, tan sólo en la actuación de los Tribunales militares, y en esto y el afirmar con toda energía la resolución del Gobierno de subyugar y reducir, a los profesionales del crimen, consiste el alcance de la declaración del estado de guerra.

«En efecto, es sabido que, desde hace un año, por consecuencia de haber sido despedido algunos obreros tranviarios y algunos obreros del ramo del agua en Barcelona, por pasadas huelgas, se vienen produciendo atentados y «sabotajes» que afectan a los respectivos elementos patronales. Agrupaciones que se colocan sistemáticamente fuera de la ley, pretenden la readmisión de los obreros despedidos, quieren imponerse a la autoridad y, acudiendo al crimen, buscan la claudicación del Poder público ante sus maquinaciones y violencias. De ahí el alarmante estado de guerra que procede. Y a esto contesta el Gobierno con las medidas adoptadas, para hacerles comprender que por dignidad, por prestigio y por sentimiento del deber, jamás ha de transigir con tales procedimientos empujados.

«Concluir por consiguiente y someterse a la ley, y cuanto más tiempo tardan, peor será para ellos.

«A Pamplona

«Els nacionalistes bascos celebraran el «Dia de la Patria»

Pamplona, 1. — Ahir es celebrà en aquesta capital la festa anual dels nacionalistes bascos, que es denominava «Euzkadi-Eguna» o Dia de la Patria.

Com s'esperava, l'afluència d'assistents fou extraordinària, especialment de Biscaia i Guipúscoa. També Alava trameté gran contingent de nacionalistes. Pot dir-se que, des de la matinal, les carreteres del País Basco es velen inundades d'autobusos, cotxes particulars, motos i bicicletes que s'encaminaven a l'antiga Iruia.

Durant la nit del dissabte arribaren a Pamplona diversos autobusos que carregaven a les diverses localitats mantinyents, que avançaven per les muntanyes al so de cançons basques.

Disabte, a la nit, al Teatre Gayarre tingué lloc una representació de l'òpera basca «Amayra» per les Corts de Biscaia. La representació fou molt bona, i la música, de gran qualitat.

Diumenge, a dos quarts de vuit del matí, recorregueren els carrers de Pamplona nombroses bandes de «Euzkadi-Eguna», procedents de tot el País Basco.

A les vuit del matí els nacionalistes bascos celebraren una missa de comunió a la Catedral, que s'omplí completament de fidels, i en què, daren al carrer alguns milers, que oïren la missa des d'allí.

A les onze del matí, al Frontó Jaizola, es celebrà l'anunciament miting, en el qual foren els de la paraula els diputats senyors Landaburu, per Alava; Monzon, per Guipúscoa; Aguirre, per Biscaia; i Manuel de Irujo, per Navarra. Tots ells exposaren els postulats del nacionalisme basc i remarcaren particularment la necessitat que Navarra marxés a compàs de les altres províncies basques fins aconseguir les reivindicacions.

«Un formidable incendi a l'estació d'Atocha, causa importants perjudicis materials

Madrid, 1. — Després de dos quarts de nou de la nit un guarda agut de la sortida dels mols de l'estació d'Atocha, anomenat Desideri Segot, descobrí un foc molt gran, que provenia del fum del magatzem número 6, dedicat a mercaderies a petita velocitat i a la descàrrega de taronges, procedents de la regió valenciana.

Com que en aquell lloc existeix una gran quantitat de palla, la qual es emprava en el transport de la farina, el foc envoltà per complet la nau la qual amida uns seixanta metres de llarg per quinze d'amplà.

L'esmentat ferroviari tocà el timbre d'alarma al mateix temps que uns escopeters disparaven diverses vegades a l'aire per tal de cridar l'atenció dels treballadors. Inmediatament es donà connexió a la Comissaria de Vigilància de l'Estació d'Atocha, i aquesta, amb tota rapidesa, requirí al servei d'incendis.

Entretant, de la caserna del Regiment de Carros d'Assalt, situat a l'antic Passeig de Maria Cristina, acudiren forces, així com també de la guàrdia civil i d'assalt, les quals establiren un estret cordó per tal d'evitar que l'aglomeració de públic deteriorés les escales.

Als cinc minuts d'ésser cursat l'avis acudiren als parcs segon i tercer el cap de la Direcció i el tanc de primer, al comandament del cap de zona de guàrdia Angel Pingarron.

En auxili d'aquest acudiren el segon cap del cos, l'arquitecte cap del servei i el cap de zona. En els primers moments els bombers no pogueren actuar per falta d'aigua en aquella part de l'estació, però solucionada la dificultat començaren els treballs.

L'incendi començà d'una manera parellíssima. Les flames es velen d'una llarga distància. Restablerta la tranquil·litat en el veïnat per temor que el foc es propagués,

«No responem de la publicació immediata de les notes pregades que no estiguin en el nostre poder abans de les nou del vespre

«No responem de la publicació immediata de les notes pregades que no estiguin en el nostre poder abans de les nou del vespre

«No responem de la publicació immediata de les notes pregades que no estiguin en el nostre poder abans de les nou del vespre

«No responem de la publicació immediata de les notes pregades que no estiguin en el nostre poder abans de les nou del vespre

A FAVOR DE L'AUTONOMIA

Un important document de les dones catalanes

Heus ací el document que en nom de les dones catalanes ha lliurat a S. E. l'eminent actriu Margarida Xirgu:

«Excmo. Sr.: Al amparar el artículo 35 de la Constitución, que reconoce a los ciudadanos de la República el derecho de petición a los Poderes públicos, las mujeres catalanas recogen y elevan a V. E. el sentimiento común del pueblo de Cataluña, en estos momentos de amargura y desencanto.

«Vió la mujer en el 14 de Abril de 1931 un libran de libertades y dentro de ella llegada la hora de la reparación para Cataluña. Con entusiasmo afirmó su fe en las nuevas instituciones republicanas porque sólo en ellas cabe un régimen de libertad como es la Autonomía.

«Con tal convicción ayudó al magno plebiscito por el Estatuto con su propaganda, ya que no podía hacer caso de su voto por no estar todavía reconocido por la ley; y cuando las gloriosas constituyentes aprobaron el cuerpo legal de nuestra autonomía, sintió la alegría de la victoria de Cataluña en profunda gratitud por la República.

«Nunca cual en aquellas jornadas de intenso republicanismo estuvo unida espiritualmente a España nueva tierra, porque nada obliga tanto como la realidad.

«En la memoria de todos los catalanes estaba presente en aquel entonces, la suerte que cupo a la Mancomunidad de Diputaciones creada por la Monarquía y cuando la gloriosa constituyente aprobó el Estatuto no estaba cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«Así lo creyó el pueblo catalán y por ello con orgullo y valentía unió su destino al destino de la República.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio autonómico, lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo amparaba, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las veleidades de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

«La República, al incorporarse a la Constitución el principio auton

LA C. E. D. A. A VALENCIA

(Ve de la pàg. 1.)

gativa? De ser así, apareixerà con toda evidencia que las autoridades llevan su arbitrariedad hasta el extremo límite. Mientras se organiza activamente, y recurriendo a todos los medios, un acto de marcado carácter reaccionario, fascista, abusivamente se anuncia la suspensión de nuestra manifestación. Y ello a pesar de que el Gobierno ha levantado, al parecer, la suspensión de los actos públicos.

Nos limitamos por hoy a anunciar que mientras el señor gobernador no nos comunique oficialmente la suspensión de nuestra manifestación, nosotros persistimos en organizarla. — Partido Socialista, Federación Sindicalista Libertaria, Bloque Obrero y Campesino, Partido Comunista, Unión General de Trabajadores, Sindicatos de Oposición en la C. N. T., Sindicatos Autónomos.

Una segona nota de contestació

València, 30. — En conèixer les manifestacions del governador civil, d'ahir dissabte, les organitzacions obreres publicaren aquesta altra nota. La publicà "El Mercantil Valenciano".

"El señor gobernador civil se ha dignado comunicarnos oficialmente la suspensión de la manifestación anunciada para el próximo domingo, a las cuatro de la tarde. Esto dos días después de haber anunciado dicha suspensión por medio de la prensa. Ni qué decir tiene que la no-

ticia no nos ha cogido de sorpresa. Los actuales gobernantes nos tienen de tal modo acostumbrados a su alta imparcialidad democrática, que lo habíamos previsto.

El señor gobernador afirma una y otra vez que "confía en la sensatez y la cordura del pueblo valenciano". De tal modo confía, que se apresura a suspender una manifestación tan legítimamente solicitada como otros actos que deben celebrarse el domingo próximo. La clase trabajadora comparará y sabrá enjuiciar debidamente la actitud de unos y otros.

Por nuestra parte, tenemos que protestar energicamente de la arbitraria suspensión de la manifestación anunciada para el domingo.

Y nada más por hoy.

Partido Socialista, Partido Comunista, Bloque Obrero y Campesino, Federación Sindicalista Libertaria, Unión General de Trabajadores, Sindicatos de Oposición en la C. N. T., Sindicatos Autónomos.

Un telegrama expressiu

València, 30. — El passat divendres, el governador civil trametè el següent telegrama circular als alcaldes de la "provincia".

"Con motivo acto público que domingo, día treinta, se celebrará en esta capital y ante posibles incidentes, se servirá Vd. con fuerza de que disponga, ordenar un esmerado servicio en carreteras, ferrocarriles y puertos tránsito que conducen esta capital con el fin de conseguir una absoluta protección de las personas que se dirijan dicho acto, tanto a la ida como al regreso, esperando me comunique con toda urgencia cualquier incidente que con tal motivo pudiera surgir.

quin fer. Hom diti que anem a causar un gran malestar a la societat; inexacte; que anem contra les llibertats; inexacte també. Que anem contra els funcionaris, als quals diuen que deixarem al carrer; absolutament inexacte. Volem una simplificació administrativa. Una reducció d'organismes inútils. I ho farem començant pel més alt, sacrificant-nos, si és precis, nosaltres també, que és el millor sacrifici que es pot donar al poble. (Gran ovació.)

Parlo ara de les esquerres i de la seva manca de pudor en atacar-nos. Hom pot dir a aquests grups: "Es que heu oblidat que ens heu il·lustrat una Espanya deserta en l'ordre moral i en l'ordre material? Heu oblidat els vostres torts a la llei, de la vostra teoria socialitzant, que ha augmentat de manera alarmant les estadístiques de la criminalitat? Heu oblidat, en fi, els vostres errors, que portaren Espanya a la ruïna material? Nosaltres, d'aquestes ruïnes en recollirem els materials per a edificar una Espanya millor perquè així s'acabarà aquest edifici de l'Espanya nova no volem que es taqui. Però per a realitzar aquest n'hi ha prou amb l'impuls del Poder públic. Manca la cooperació de la societat. I ara en dirigim als homes d'empresa, perquè s'obliguen a que el Govern els garanteixi la propietat dels seus béns, així com l'ordre comú, abans que res que treguin els capitals improductius i el diner entraran a favor d'aquests milers d'obres que es moren de fam. (Ovació.)

Després, realitzem el tercer punt del nostre programa: reforma constitucional. El Govern té un índex que portarà a les Corts, que no s'ens ataquí, sinó que hom comenci a preparar l'opinió per a la consulta electoral perquè nosaltres ja estem preparats.

Per últim, unes paraules finals. Jo tinc un optimisme gran. A Medina del Campo he obtingut una gran gèrnica inculcada, entre la

Elogi a uns intèrprets de Beethoven

Nit d'estiu. Calor. Una calor que a mi, poc amant del sol —crec que l'estiu hauria d'estar sempre nubl— em sembla intolerable i excessiva. La tolerem, però, com tolerem altres coses intolerables. En aquesta nit d'estiu l'Orquestra Filharmònica de Barcelona, que dirigeix Josep Fontbernat, dona una audició de la segona i tercera simfonies de Beethoven al Palau de Proyecciones. Per a anar de Sarrià a Montjuïc, per a vestir-se i posar-se coll, punys, corbata, en una nit com aquesta, calen una gran amistat a Fontbernat i una gran admiració a Beethoven. En mi es reuneixen ambdues condicions.

A més a més, jo no havia vist dirigir Josep Fontbernat des de l'estrena de "La fàula al puny", abans de la República, quan la República ens semblava tant bella. I veure dirigir Josep Fontbernat és una gran cosa. Llavors aquest estimat amic no dirigeix una orquestra: dirigeix un orfeó, l'Orfeó de Llevant. I la nit de l'estrena de "La fàula al puny", l'Orfeó de Llevant, sota la batuta de Josep Fontbernat, cantà "La Marsellesa". Les magnífiques notes del magnífic himne de Rouget de l'Isle, cantant el qual el 10 d'agost del 1792 els marsellesos assaltaren les Tulleries i n'escombraren els reis —cosa que els madrilenys no saberen fer el 14 d'abril a Madrid—, sempre han estat escoltades amb una emoció profunda pel poble. Aquella nit, l'emoció era més gran. Feia pocs mesos a Jaca havien estat assassinats Galian i García Hernández. Seguí, però, conspirant-se. La República era imminent, encara que la negués el senyor Cambó. I era per tot això que "La Marsellesa", aquella invincible cançó de guerra, s'invocava a la lluita es frustrà i esdevingué una mena de festa gran amantada amb juridicció. Avui paguem les conseqüències d'aquella festa major.

El record d'aquella nit, el fer tant de temps que no veia dirigir a Josep Fontbernat, i, sobretot, Beethoven, m'han portat aquesta nit d'estiu al Palau de Proyecciones. No hi havia estat mai: l'Exposició se celebrà en temps de la dictadura primorverista i en aquell temps jo no estava per a festes. Es per això que ara descobrixe aquest palau que seria plenitud per a certs experiments teatrals que avui no poden fer-se —es veu que ni amb subvenció— en els teatres on hi ha un empresari i un llibre de caixa. No tenim un Max Reinhardt, no tenim un Piscator, no tenim un Antoine, no tenim un Gémier. Però tenim un Adrià Guàrdia, una oblidada, massa injustament oblidada —que podria fer, en aquest sentit, coses esplendides en la sala del Palau de Proyecciones, sempre de cara al poble, que a casa nostra, en qüestions com aquesta del teatre dignes —el que avui ocupa la majoria dels nostres escenaris no té dignitat— és el veritable senyor.

Una pausa. I l'oblit voluntari d'aquesta tema, que em portaria massa lluny i em desviaria del tema que he de seguir en aquest article.

A l'entrada del palau em donen un programa del concert, un programa en el qual s'anuncien les nou simfonies de Beethoven, editades per la Companyia del Gramòfon. Val més això que no pas la musiqueta

del senyor Moreno Torroba o els cuplets de Raquel Meller, patrona de "La Nación".

A l'escenari, els professors de l'Orquestra Filharmònica de Barcelona. Negros dels smokings damunt unes cortines d'un vermell dramàtic. A la sala no tot el públic que era d'esperar. Un públic, però, el que hi ha, selecte i correcte, que sap escoltar respectuosament, fervorosament. La majoria —ho dic amb gorg, amb orgull— obrers.

En el programa d'aquesta nit figuren l'"Obertura de Coriolà", la "Segona Simfonia" en re, la "Tercera", anomenada l'"Heroica", en mi bemol major.

Beethoven escriu l'"Obertura de Coriolà", en do, l'any 1807. Dos anys després, el baró de Tielemont, auditor en el Consell d'Estat francès, coneix Beethoven a Viena. I ens diu que Shakespeare era un dels ídols del gran músic. Un altre ídol seu fou Plàton, com ho fou per als homes de la Revolució. En aquesta obertura, escrita en 1807 hi ha reminiscències de la primera part del Quartet 4rt, en fa, op. 18, escrit en 1804. Beethoven encara no és Beethoven, com no ho és en la primera, segona i quarta simfonies. Vacilla, dubta, cerca la seva gran ànima solitària i poderosa; la de l'"allegretto" de la "Séptima", la de l'"Apassionata". (1) La de l'"allegro maestoso" en "re menor" de la Novena, el de l'"adagio" de la sonata en "do sostingut menor".

El Beethoven de la Simfonia número 2 en "re", op. 36 —1802—, encara està sota la influència de Haydn i Mozart. En l'"adagio", és un Beethoven més personal, més ell. En els altres temps d'aquesta Simfonia hi ha el presentiment de Beethoven, se l'endevina.

1804. Beethoven escriu la "Simfonia número 3", dedicada al general Bonaparte. Quan s'innoça que el general s'ha fet coronar emperador, diu: "Es un home com els altres". I, d'un cop de ploma esborra la dedicatòria i escriu: "Simfonia eroica... composta per festejar i sovindre d'un gran Nomo".

Aquesta simfonia —una de les més perfectes, de les més belles, amb la Sísena, la Setena, i la Novena— és el cant de glòria que el republicà Beethoven dedica a la República. Cant de glòria malgrat la "marcia fúnebre" del segon temps, que dedicava a l'ambició que havia destruït la República, en complicitat amb els homes venals i abjectes del Director. Amb aquesta obra el músic gloriós de Bonn revolucionà la música del seu temps. Tot és nou, tot és audaç, tot té un rebell —músicament parlant— en aquesta obra. El tema del "finale" ja es troba en una obra anterior de Beethoven: "Prometeu", op. 43, escrita en 1800.

Han desaparegut la nit d'estiu, la calor, la miserable vida de cada dia. Només Beethoven, la veu pura, noble, altíssima, de Beethoven, redimit un d'aquests palaus envilit per la presència de la gent de la dictadura primorverista. A més, a homes intel·ligents, fervorosos, plens de coratge i de bona voluntat hem d'agrair aquest miracle: entre ells, Josep Fontbernat, el seu director.

Jo no vull parlar de la interpretació d'aquestes tres obres de Beethoven, perquè això, indelicat i incorrecte, fóra enviar el terreny del molt estimat company Camil Oliveres. Altres, ell pot fer-ho molt millor que jo.

Deixeu-me dir, tan sols, tot l'agraïment que mereixen Josep Fontbernat —director personalíssim, d'una expressió gens vulgar— i els seus professors de l'Orquestra Filharmònica de Barcelona. I deixeu-me dir com és així, al davant d'una orquestra, o d'un orfeó, empujant la batuta, que Josep Fontbernat em sembla important de debò.

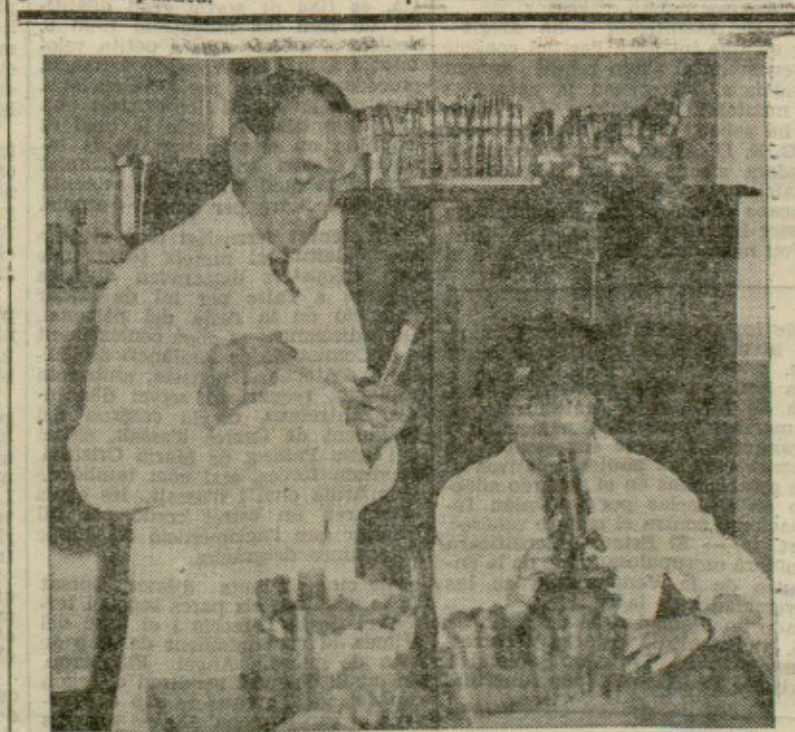
LLUIS CAPDEVILA

(1) Beethoven deia al seu amic Schindler que per a escriure l'"Apassionata" s'havia inspirat en La Tempesta, de Shakespeare.

LLUIS CAPDEVILA
Home d'amor i d'aventura
NOVEL·LA

5 pessetes
Per la Justícia i per la Llibertat
(QUARTA EDICIÓ)

2 pessetes
Llegiu aquests dos llibres

Des savis francesos el doctor Vaudreser i la senyoreta C. Brun després de llargues experiències han aconseguit realitzar la cultura de les bacteries de lepra, cosa que es cercava des de l'any 1871. Esperem que aquest descobriment coronat d'un èxit ben merescut, pugui evitar horribles sofriments a diversos desgraciats atacats per tan terrible malaltia... El doctor Vaudreser i la senyoreta C. Brun al seu laboratori

Les lleis complementàries

En el seu editorial del diumenge passat, «La Veu de Catalunya» comenta l'allusió nostra a l'article 66 de la Constitució espanyola, article importantíssim sobre el referèndum i la iniciativa popular, i que, essent un camí ràpid per a l'amnistia, no pot funcionar ara per manca de la llei complementària que el seu propi text exigeix. Seguint la tàctica que d'un quant temps ençà li és habitual, el diari de la Lliga dona tota la culpa a les esquerres espanyoles i catalanes, a les quals acusa de no haver tingut cap interès per les lleis complementàries de la Constitució de la República i de l'Estatut Interior de Catalunya. «Ara se'n planyen», exclama «La Veu». I afegeix: «Si, almenys, aquest plany volgués indicar un propòsit d'emenda!...»

Per la part que personalment ens toca, recordarem al col·lega que no és pas d'ara el nostre interès per les lleis complementàries. En aquestes pàgines mateixes n'hem parlat repetidament ja fa molts de mesos. I els nostres companys del Parlament català saben prou bé que en diverses ocasions vam interessar-nos per l'elaboració de les lleis complementàries de l'Estatut Interior i que dins les comissions de què formem part, indicàrem sovint la conveniència d'enllestir aquesta classe de lleis, que vénen a donar realitat pràctica als preceptes del text fonamental.

La sinceritat, que alguns polítics pragmàtics consideren com a perillosa en política, nosaltres la creiem recomanable en tots els rams. Per això hem censurat la trigança a elaborar les lleis complementàries, tant si en tenen més o menys la culpa les esquerres com les dretes. Per això hem reconegut els errors i les negligències en què vam incorré les Constituents espanyoles i els polítics del bienni esquerrista. Si «La Veu» fos igualment sincera, hauria de reconèixer al seu torn la greu culpa que en la qüestió de l'article 66 pertoca a les Corts actuals i als Governos posteriors al bienni.

«La Veu» troba que, en dos anys, les esquerres tenien prou temps per a aprovar les lleis complementàries de la Constitució. No ho contradirem. Convé tenir en compte, de totes maneres, que la feina parlamentari del bienni va ésser molt carregada i ben superior a la de les Corts actuals, que són de les menys fèrtils que hi ha hagut a Espanya. L'endarreriment en l'elaboració de les lleis complementàries era molt més excusable dins els anys 1932 i 1933, que dins els anys 1934 i 1935. La urgència d'aquestes lleis augmenta en proporció geomètrica del temps que va passant. La triga de tres o quatre anys és molt més censurable que la d'un any o dos.

Parlant de la triga a enllestir les lleis complementàries, detem nosaltres en un article publicat act el dia 15 d'agost de l'any passat: «L'allargament de l'espera equival a un incompliment del Codi fonamental. De vegades, l'allargament no és fill de cap mala intenció; depèn, en efecte, de les lentituds parlamentàries i de les dificultats polítiques. Però altres vegades depèn de la mala voluntat dels Governos i de certs grups polítics, que detenen el temps per a no aplicar preceptes constitucionals que no els plauen. Així, sense necessitat de derogar ni de suspendre determinats articles de la Constitució, hom els suprimeix en la pràctica.»

I bé: el primer cas, el de la simple lentitud (que nosaltres trobem lamentable) és el de les esquerres durant el bienni, i el segon cas, el de la mala voluntat, és el cas de les dretes en el període actual. Esperem que «La Veu de Catalunya» ho voldrà reconèixer sincerament.

Fa deu mesos que va poder produir-se el fort conflicte dels Municipis d'Euscaidi per no existir encara la llei provincial que exigeix l'article 10 de la Constitució. Ara els ciutadans troben obstruït l'exercici de la iniciativa popular per no existir la llei especial que exigeix l'article 66. I aquesta última és més urgent que moltes de les lleis que vol fer aprovar el Govern actual.

A. ROVIRA I VIRGILI

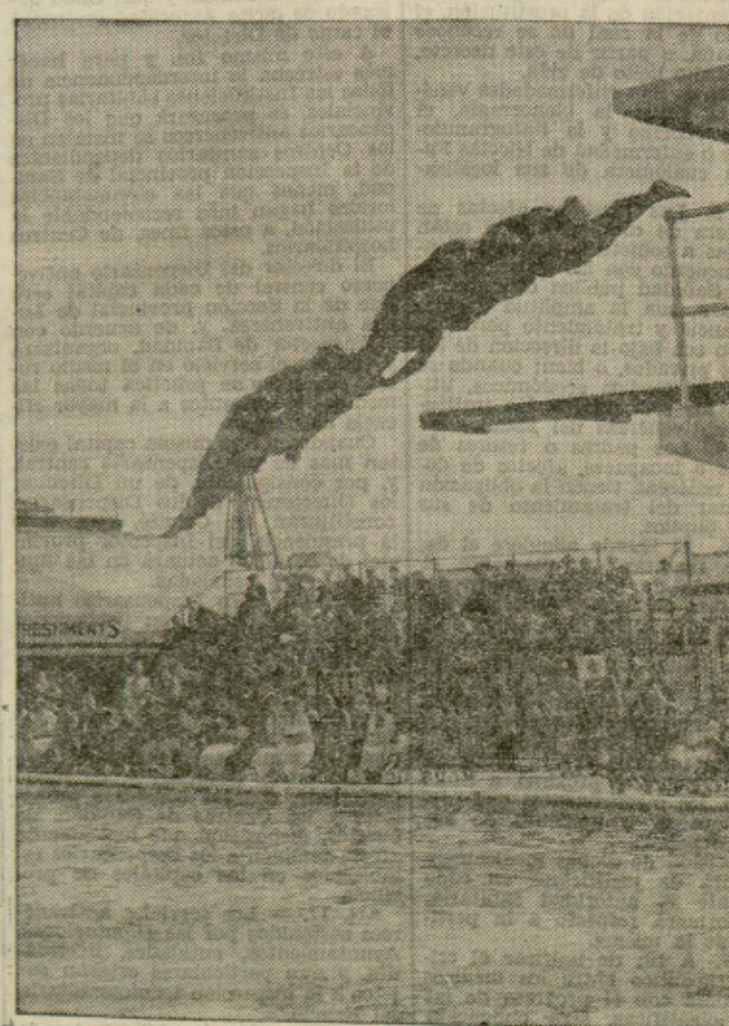
170 ANYS... JA SON ANYS!

I diuen que els compta la senyora Martina de la Rosa, mexicana, habitant a Santa Ana (Califòrnia). Si això dels 170 anys és veritat, la senyora Martina ens resulta, per ara, la persona més vella del món. L'afortunada posseïdora de les 170 anyades és la de la fotografia. Que per molts anys!

(Express-Foto)

EL VERITABLE ESPERIT DE L'EQUIP

A Clacton-on-Sea, durant una festa de natació. Un salt espectacular d'un equip de nedadors del Club d'Oxford

(Express-Foto)

DETALLS DE L'ACTE I DELS DISCURSOS DE VALENCIA

València, 30. — Com que el ministre de Comunicacions, senyor Lucía, havia disposat que l'acte començés a la Plaça de Braus i acabés a Mestalla, així va fer-se, i es traslladaren el senyor Gil Robles i acompanyants a la Plaça de Braus.

La gent que hi havia a la plaça acollí la presència del senyor Gil Robles i els seus acompanyants amb visques i aplaudiments.

La presència del Sr. Lucía, el qual inicià els discursos fou acollida amb una ovació que durà diversos minuts. El Sr. Lucía diu que després del salut als seus amics, en dirigí un altre, al mateix temps, als seus adversaris.

Explica com sorgí la Derecha Regional Valenciana en una hora de persecucions i com, damunt el jou de l'adversitat, es forjaren els seus components per a arribar després al triomf, que és el triomf d'una tònica, d'aquella tònica que també fou forjada en l'adversitat i quan ens atacaven.

Fa una crida a tots perquè no regategen un sacrifici per Espanya i per a Espanya, i tot seguit, com a final del seu discurs —que continuà a Mestalla—, repetí aquelles paraules de salut als seus amics i respecte als seus adversaris.

Una gran ovació acomiadà el senyor Lucía, el qual marxà en automòbil a Mestalla.

El ministre d'Indústria i Comerç fou requerit perquè pronunciés unes paraules mentre el seu company (el de Comunicacions) es dirigia a Mestalla per tal d'acabar el seu discurs. El senyor Alzupun pronuncià un breu parlament.

Parla Gil Robles

En avançar fins a la tribuna el senyor Gil Robles s'oïren nombrosos visques al «Salvador d'Espanya», i grans aplaudiments que durant cinc minuts no permeten al senyor Gil Robles fer ús de la paraula.

«Fa unes poques hores —començà dient— que jo recollia per a vosaltres l'abracada fraternal de cinquanta mil germans nostres de Castella i León que s'han reunit a l'ombra del castell de Medina en acte d'afirmació d'ideals i de salvació d'Espanya. I davant d'aquesta realitat, contra la qual no caben insidies ni dubtes, vaig a preguntar-vos a vosaltres d'Espanya: ¿qui ha dit que al cap d'uns mesos de Govern les nostres masses disminueixen i el nostre entusiasme decreix?»

S'ha atacat violentament el pacte per forces polítiques, que en el que puguin tenir amb nosaltres una afinitat doctrinal jo respecte, i ha estat atacat com a pacte inconfessable. Per què? Els pactes polítics poden ésser inconfessables pel següent: Perquè van acompanyats de claudicacions programàtiques i doctrinals o per mòbils bastards.

Jo he arribat a aquest pacte amb aquestes forces polítiques i cadaquena manté noblement els seus postulats doctrinals amb tota claredat. Amb tota claredat vaig dir a Salamanca, i avui ho repeteixo. Nie cap del Govern m'ha demanat aquesta claudicació ni jo n'he demanat cap en punts

del seu programa; ens hauria inferit una ofensa si hagués estat així. En aquesta coalició estem per a realitzar una obra en benefici de la Patria i amb una durada que jo, en aquests moments, no veig de límit propi. Quan topin els nostres principis, aquest dia ens separarem, però com es separen els homes dignes, com es separen els cavallers. (Una ovació impedeix dir les paraules finals del cap.)

I això amics meus, dit a la llum del dia, sense taps ni embuts. I ara, per tal d'acabar aquest discurs meu a Mestalla, vaig a separar-me de vosaltres, però abans vull dir a qui aquesta coalició, avui per avui, ha de realitzar un programa que jo divideixo en tres parts.

Primera: Una lluita contra l'esperit revolucionari.

Segona: Una tasca d'austeritat administrativa i impuls de l'economia nacional, i

Tercera: Complir la promesa que femem al país el 1931 d'aconseguir la reforma constitucional. (Una gran ovació que durà diversos minuts, acollí el final del discurs del senyor Gil Robles, el qual seguí acompanyant entre visques entusiastes i aplaudiments indescriptibles a la seva sortida de la Plaça de Braus per a dirigir-se al camp de Mestalla.)

El senyor Lucía parla a Mestalla

En acabar el seu discurs a la Plaça de Braus, el senyor Lucía es traslladà a Mestalla.

En aparèixer a la tribuna el cap de la Derecha Regional Valenciana, fou aplaudit pel públic. Les banderes i els mocadors volaren al crit de «Jefe, jefe, jefe». El senyor Lucía pronuncià un nou discurs i fou novament aplaudit.

I Gil Robles acaba el seu discurs

En aixecar-se a parlar el senyor Gil Robles, esclatà una ovació. He exposat fa uns moments —diu— davant els nostres amics de la Plaça de Braus, quina era la raó de la nostra desconfiança i l'abast del nostre pacte en els actuals instants.

S'ha d'anar a una profunda reforma social, de la qual Espanya n'està necessitada, que no és demagogia, que no és extremisme, que no és passió, sinó portar a governar el país amb un sentit d'justícia social, no per a destruir l'economia, sinó per a elevar-la; no per a rebentar els capitals, sinó per a fer una millor distribució de la riquesa. Perquè nosaltres volem realitzar això ens titllen, des del camp de la dreta, de socialistes disonestos i de socialistes vergonyants.

En segon lloc, aquesta coalició té un programa d'austeritat administrativa; se'ns fa amb aquest motiu una campanya, de la qual no vull preocupar-me, ni insistir massa sobre ella perquè ens ocupem més de la preparació de les nostres campanyes que les que els enemics d'enfront pu-

qual veia les banderes de les nostres organitzacions i les de les Bascongadas, que tenien paraules emocionants: «Els bascos abraçen els seus germans de la mar Castellana. Allí hi havia germans nostres de Galícia, de les Castelles, de Catalunya, d'Aragó i de Navarra, que portaren al límit l'unificació del sentit de tots els cors que pensen en Espanya. I després, en venir aquí, em trobo amb els germans de la Dreta Regional Valenciana, que són espanyols... (L'ovació impedeix dir més.)

En nom dels germans de totes les regions que heu vingut per a presenciar el triomf que representa l'acte grandios present, vull dir-vos aquestes paraules finals: «Que Espanya sempre estigui amb nosaltres».

(Una gran ovació submergeix les darreres paraules del cap de la Ceda i és precis que els joves encarregats de l'ordre facin grans esforços per a obrir el camí a fi que el senyor Gil Robles pugui abandonar la tribuna i anar a Mestalla.)

El senyor Lucía recomana, per mitjà dels altaveus, el més gran ordre en la desfilada i que les banderes siguin tretes plegades.

Hom dona lectura de la llista dels morts de la Derecha Regional Valenciana i s'acaba responen els assistents amb un «Presente y adelante!»

L'ACTE DE MEDINA DEL CAMPO

Medina del Campo, 1. — L'acte organitzat per «Acción Popular» ha fet que aquesta població oferís, diu, l'aspecte d'una capital de primer ordre en dia de gran solemnitat. Tal era l'animació dels seus carrers, envaïts per la multitud vinguda de totes les províncies.

Tres-cents joves de la J. A. P. foren mobilitzats permanentment. L'accés al recinte no es permetia sinó mitjançant consignas. La Creu Roja, instal·lada tres llocs de socors al recinte vedat.

Els llocs de refrescos eren nombrosos.

Començà l'acte amb la lectura, pel president de la Joventut de Valladolid, dels punts de la J. A. P. i de la relació dels seus màrtirs. La gèrnica contestà amb el «Presente y adelante!». Es fa la promesa de fidelitat i seguidament s'inicien els discursos.

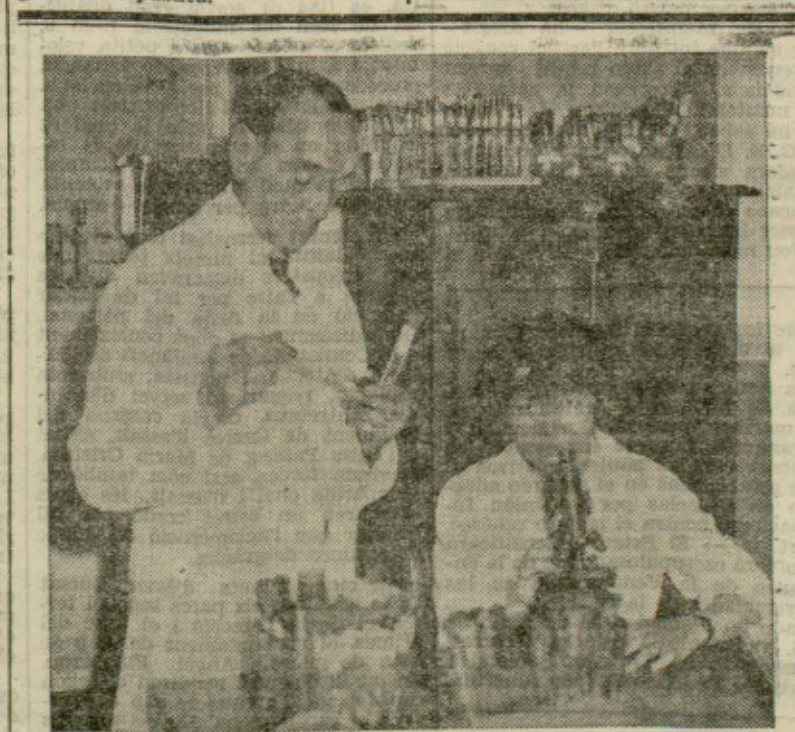
Començà en primer terme el ministre de Justícia, senyor Cándido Casanueva, que fou rebut amb grans ovacions.

En nom de les Joventuts feu ús de la paraula el senyor Luciano de la Calzada. Saluda a tots i diu als catalans i bascos que quan tornin a les seves terres tindran present la lligo d'hispanitat que els dona Castella.

Gil Robles, entre altres coses, digué: Que jo volia anar al Ministeri de la Guerra per a donar un cop d'Estat? Quina necessitat tenia de l'Ejército per al triomf?... (Enorme ovació, que impedeix oir les darreres paraules. Veus de: Tots estem amb el cap.) Encara que jo hagués pensat en tal cosa, encara que l'Ejército hagués oblidat els seus deures —que no els oblidarà—, quin necessitat tenia jo d'això? Qui dubta que amb nosaltres està tota l'Espanya? Que vingui aquí aquell que ho dubti i que vegi aquesta gèrnica congregada. I encara més: jo li ofereixo un lloc a l'avio perquè vegi junt amb mi una altra multitud reunita a Mestalla. Un cop d'Estat el dona aquell que es troba en minoria. Però qui, com nosaltres, té tota l'Espanya, el que li importa és la força de la ciutadania, les paperetes electorals, que han escombrat el camp nacional el 19 de novembre tots els obstacles que hi havia.

El nostre programa queda ara concretat a la reforma constitucional, que és l'únic que manca del nostre oferiment i compromís. A les Corts es llegirà un d'aquests dies, com a demostració que el nostre partit no promet allò que no pot complir i que quan promet una cosa la compleix, costi el que costi, passi el que passi i s'hi oposi qui s'hi oposi.

Amics meus, que poseu la vostra confiança en mi: Déu us pagui el consoli que em doneu. Girau els ulls vers Ell, i fins a morir lluitareu per Espanya, passi el que passi, succeï el que succeï. Sobre les dificultats del moment, estic el triomf de l'esdevinidor i també sobre la misèria i sobre la maldat de l'enemic. Amics:

Des savis francesos el doctor Vaudreser i la senyoreta C. Brun després de llargues experiències han aconseguit realitzar la cultura de les bacteries de lepra, cosa que es cercava des de l'any 1871. Esperem que aquest descobriment coronat d'un èxit ben merescut, pugui evitar horribles sofriments a diversos desgraciats atacats per tan terrible malaltia... El doctor Vaudreser i la senyoreta C. Brun al seu laboratori

la humanitat

Es ven a Madrid

- Quiosc, Glorieta 14 Abril (davant núm. 4)
- Glorieta Bilbao, cantonada Sagasta
- Puerta del Sol (davant «Bar Flor»)
- Carrer Alcalá, número 22 (davant Teatre Alcazar)

A València:

- Vidua de Vicenç Pastor, Nau, 15
- «Quiosc Modern», Plaça de Castelar

NATACIO ESCOLAR

A la piscina de Montjuïc es celebrà el IV Festival Infantil Escolar, organitzat pel C. N. Atlètic. Un grup de senyores que prengueren part en la competició

(Foto Sagarra)

amb que abans no havia fet. També la defensa, amb l'ajut valuos de Font, millorà ostensiblement. En fi, en aquest segon temps el Patrie tornà a pels seus furs i executà jugades acompanyades d'aquella justesa i elegància que solament a ell és possible de fer. Com a conseqüència d'aquesta reacció, la tasca del Barcelona baixà quelcom en relació a la del període anterior. Tot i això, continuà emprant-se amb el seu acostumat entusiasme i donà al joc fases d'extremada emoció, augmentada encara més quan el resultat s'anava mantenint indecís.

Enmig de l'angoixa general, quan mancaven ja pocs minuts per a l'acabament de l'encontre, el Patrie portava un avantatge de quatre punts, però el Barcelona reduí, amb un nou basquet, el desavantatge, i quan els nombrosos «supporters» blau-grana esperonaven, amb crits encensats d'entusiasme, llurs jugadors, una oportunitatíssima rematada de Font endinsà la pilota a l'anella i restituí els quatre punts a favor.

En xialar-se l'acabament, els simpatitzants del Patrie es lliuraren a unes justificades i entusiastes expansions de joia i abraçats frenèticament els jugadors, mentre els del Barcelona, tan dignes d'ostentar el títol com llurs adversaris, sortien decebuts, per la pèrdua del partit que durant bona part dels quaranta minuts els havia estat favorable.

Del Barcelona, per damunt de tots, es féu remarcar Tomás, el qual, particularment a la primera part, va estar senzillament sublim. També Carbonell efectuà una meritoria tasca i formà, juntament amb Farré, una defensa molt difícil de franquejar. Mallart i Hernández els secundaren amb tota dignitat.

Borrell, que reapareixia en el Patrie després de la imprevista lesió que l'ha tingut allunyat del terreny de joc durant tant de temps, efectuà un magnífic partit, si més no tenint en compte la poca confiança que inspirava a ell mateix el curt entrenament a què ha estat sotmès. Mainer, a la primera part es veié impotent per a contenir els tres davanter contraris, però després, més secundat per Font, va jugar de forma meravellosa i amb un oportunisme sens paró, va desviar diversos trets molt perillosos. Dels davanter, Arnaud fou el més regular, i Mitchell, estretament marcat per Carbonell, no va poder prodigar el tir a l'anella amb la freqüència que acostuma.

Els equips foren:

Barcelona: Carbonell, Farré (1), Mallart (4), Hernández (2), Tomás (16) i Vilà.

Patrie: Mainer (3), Borrell (2), Font (13), Arnaud (7) i Mitchell (1).

Tingué cura de l'arbitratge el col·legiat senyor Pons.

Les Competicions futbolístiques

Campionat d'Espanya (final)

Sevilla, 3; Sabadell, 0

Promoció a la Primera Categoria

RESULTATS

Granollers, 4—Sant Andreu, 1.

Girona, 4—Terrassa, 0.

Horta, 3—Sants, 0.

Badalona, 6—Calvià, 1.

CLASSIFICACIO

Granollers 9 6 2 1 19 7 14

Badalona 9 6 2 1 18 7 14

Girona 9 4 1 4 14 16 9

Horta 9 3 1 5 14 17 6

Sants 9 3 0 6 16 17 6

Terrassa 9 2 1 6 8 24 5

Calvià 9 1 1 7 11 26 3

Sant Andreu 9 1 1 7 11 26 3

Per gèneres de qualitat

Per gèneres del màxim gust

Per gèneres d'absoluta garantia

A preus com enlloc més. Solament a

Camiseria TEIXIDOR

Carrer Arcs, 2 (Davant Plaça Nova)

Línia vaixells BARCELONA - VALENCIA i VICEVERSA

La casa SANZ-SELMA-MAYCAS, S. A. posa a coneixement del comerç en general, que a partir del primer de juliol continua amb elements propis d'aquesta línia regular bisetmanal.

El primer d'agost quedarà al servei de la línia un altre vaixell de marxa i en condicions per a passatge i càrrega.

Per a informes:

A Barcelona: PASSEIG DE COLOM, 10, TELEFON 16513

A València: FILL DE JOSEPH M. MAYCAS, LLIBERTAT, 6, Grau

TEATRE I CINEMA

FITXES

JOHN BEAL

John Beal, el jove actor «partenari» de Katharine Hepburn en «Sang gitan», va néixer a Joplin el dia 13 d'agost del 1910. Durant la seva infantesa i adolescència no demostrà el seu entusiasme per a actuar a l'escenari. Començà els estudis primaris amb l'intent de dedicar-se als treballs de laboratori, cosa que practicava amb gran afició, fins que començà d'actuar com a actor aficionat a l'escola dramàtica, i amplia les seves activitats escèniques quan ingressà a la Universitat de Pennsilvània.

En acabar els seus estudis, ingressà a la famosa Companyia de l'empresari Jasper, al Teatre Hedgerow. Així fou en 1930; tot seguit començà una tournée que el traslladà al Broadway newiorquí, on interpretà les següents obres: «Donem el teu ahir» i «En un altre idioma».

Els productors de la «Radio», que a llur pas per Nova York busquen sempre noves estrelles, li feren avançar propostes, que el jove actor prometé acceptar així que acabés els compromisos que aleshores tenia pendents. Esdevingué així, es traslladà a Hollywood, on desentrotllà per a la «Radio» un important rol en la pel·lícula «Per la vida del seu rival». Fou tan excel·lent la seva actuació en aquesta obra, que interpretà seguidament el galan de «Sang gitan», la gran pel·lícula que protagonitzà Katharine Hepburn.

John Beal ha interpretat amb tal encert i precisió aquesta obra cinematogràfica, adaptació d'una novel·la de Sir James M. Barrie, que després d'aquesta pel·lícula ha signat un llarg contracte amb la «Radio». La primera de les produccions que ha interpretat després de signar el seu nou contracte ha estat «Princesa», una meravellosa producció en la qual actua també l'encantadora Glòria Stuart.

John Beal és un excel·lent actor de la pantalla, enamorat del seu art. Li agrada molt tocar el piano, així com també els esports nàutics. Recentment ha filmat «Cors destruïts», on actua de co-protagonista amb Katharine Hepburn i Charles Boyer.

RADIO

UNIO RADIO, S. A.

Emissió Ràdio Barcelona

PROGRAMA PER A VUI, DIMARTS

7:15: Primera edició de «La Paraula», diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.

8: Senyals horàries de la Catedral. — Lliçó de gimnàstica radiat a càrrec de la Federació de Gimnàstica.

8:30: Segona edició de «La Paraula», diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.

9: Senyals horàries de la Catedral. — Sessió meteorològica de la Generalitat de Catalunya.

12: Senyals horàries de la Catedral. — Sessió femenina. — Música selecta en discos.

13: «Plat del dia», del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

13:30: Sessió de sobretaula. — Senyals horàries de la Catedral. — «Coskall del dia», de Pere Clitche. — Programa de discos variats.

13:45: «Cocktail d'au», del Restaurant Braserie Tivoli. — Continuació del programa de discos.

13:55: Sessió cinematogràfica. — «La Paraula», emissió de les dues de la tarda d'Informació de Barcelona. — Actualitats teatrals i musicals.

14:30: «El fet del dia», per Joan Alavedra. — «Buletí Oficial de la Generalitat de Catalunya». Sumari del número publicat avui.

14:55: Borsa del Treball de l'E A J 19.

15: «La Paraula», emissió de les tres de la tarda. Directament des de Madrid. Ministeris. Resum de la «Gaceta» i Consell de Ministres. — Sessió radiobeneficà. — Discos escolits.

TARDA

16: Programa de discos.

16: «La Paraula», emissió de les sis de la tarda. Informació general. Informació del Consell de Ministres. — Programa del Radiocient. Discos a petició de senyors subscriptors de RADIO BARCELONA.

18: Suplement de «La Paraula», dedicat a la Secció Infantil de RADIO BARCELONA. — Rondalles, contes, consells útils, etc. — Continuació del programa del Radiocient.

18:15: «La Paraula», emissió d'un quart de vuit de la tarda. Informació de l'Estranger, Barcelona, Madrid i Provincies. — Obertura de la Sessió de Corts.

19:30: «Viajes, excursions i esbrinaments imaginaris». Conversa amb Adria Qual.

19:45: Cotitzacions de monedes.

19:50: Retransmissió facilitada per la Societat Italiana de Radiodifusió. Desde l'Emissora de Turin. Concert a càrrec dels artistes Nilde Frattini, soprano, Rita de Vicenzi, mezzosoprano, Gino del Signore, tenor, i Gran Orquestra del E. A. R., dirigida pel mestre Ugo Tansini.

NIT

20:40: «La Paraula». Noticiari esportiu.

20:45: Noticiari des de la Redacció de «La Publicitat».

20:55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons.

21: Senyals horàries de la Catedral. — Servei meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

21:05: Amentitats artístiques, presentades per «Perfumeria Parera».

21:35: Orquestra de RADIO BARCELONA.

22:05: «La Paraula», emissió de les deu i cinc del vespre. Directament des de Madrid. Sessió de Corts. Resum de les informacions radiades durant el dia.

22:20: Orquestra de RADIO BARCELONA.

Al Novetats
AVUI, DIMARTS, DEBUTA LA
COMPANIA D'ASSUMPCIO
CASALS

La nova Empresa del Novetats continua la ruta que es traça en fer-se càrrec del popular teatre del carrer de Casp.

I, tal com anunciàvem en una passada edició, en l'anys constant de l'Empresa d'oferir al públic les més suggestives i interessants novetats teatrals, ha disposat l'actuació de la companyia dramàtica que acabadilla l'eminent i famosa actor català Assumpció Casals, i de la direcció escènica de la qual té cura, amb indiscutible encert, el notabilíssim primer actor Joan Cumellas.

La Companyia d'Assumpció Casals es proposa renovar el cartell gairebé diàriament, posant en escena les obres més famoses del repertori català.

Avui, dimarts, en funció de tarda, debutarà, doncs, la companyia d'Assumpció Casals amb el bell drama en tres actes de l'immortal Angel Guimerà, «La filla del mar».

A la funció de nit hi figurarà la mateixa obra, amb el mateix repartiment de la tarda: Assumpció Casals, Joan Cumellas, Visita López, Carme Perelló, Antonia Manau, Teresa Torrens, Gaietà Bello, Francesc Tusquellas, M. Garriga, E. València, X. Singla i altres figures principals de la companyia.

En dies successius, Assumpció Casals oferirà al públic altres belles obres del nostre teatre.

Oportunitat les anirem donant a conèixer, i de moment direm que al cartell del Novetats, i durant l'actuació d'Assumpció Casals, hi haurà sempre magnífiques i formoses produccions de Guimerà, Rossinyol, Ibsen, Pitarra i altres gloriosos escriptors, sense oblidar per això els moderns dramaturgs de Catalunya.

Durant aquesta actuació de teatre català regiran, tarda i nit, preus popularíssims.

CAPITOL

GRAN EXIT D'UN PROGRAMA

GARANTIT

JOAN BLONDELL en

Ja se

tu numero

FRANCIS

MANDALAY

DIFÍCILMENT VEUREU UN

PROGRAMA TAN BO

23: Música «Da Camera».

23:30: Programa de discos.

24: «La Paraula», emissió de les dues de la tarda. Informació de Barcelona.

FI DE L'EMISSIO

EAI-39 - RADIO BADALONA

Dimarts, dia 2.—A les 12. Obertura, senyals horàries, música lleugera. — A les 12:30, música militar.

—A les 13, fragments de sarsueles. —A les 13:30, música selecta. —A les 14, «Plat del dia», del Restaurant Tivoli. —A les 15, Obertura, senyals horàries i discos del Radiocient. —A les 16, cotitzacions.

—A les 16:30, conversa semanal de l'Agrupació Excursionista de Badalona. —A les 17, noticiari i servei meteorològic. —A les 17:15, radiació de valors variats.

—A les 17:30, notícies de premsa des de Madrid. —A les 18:30, jazz. —A les 19:30, fi de l'Emissió.

DELEGACIO D'HISENDA

PAGAMENTS PER A AVUI

Manuel Adell, 44.151'96 pessetes; Antoni Burgos, 15.000; Joan Coll, 19.951'95; Damià Codech, 109.125'24; Artur Dallas, 50.858'51; Josep Gaviñanes, 33.175'16; Francesc Gómez, 61.890'58; Cristòfor Garcia Zapate, 22.197'60; Francesc González, 80.573'48; Joaquín Quisado, 40.825'17; Francesc Ximel, 39.260'96; Pere Mercader, 46.101'46; Ernest Orensany, 71.139'44; Benet Pérez, 47.209'44; Enric Vilal, 100.969'11.

la humanitat

Serviu-vos a notar la meua s

criplop a LA HUMANITAT

Nom .....

a comptar des de .....

Domicili .....

Població .....

(Signatura o segell de subscripció)

20:40: «La Paraula». Noticiari esportiu.

20:45: Noticiari des de la Redacció de «La Publicitat».

20:55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons.

21: Senyals horàries de la Catedral. — Servei meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

21:05: Amentitats artístiques, presentades per «Perfumeria Parera».

21:35: Orquestra de RADIO BARCELONA.

22:05: «La Paraula», emissió de les deu i cinc del vespre. Directament des de Madrid. Sessió de Corts. Resum de les informacions radiades durant el dia.

22:20: Orquestra de RADIO BARCELONA.

22:40: «La Paraula». Noticiari esportiu.

22:45: Noticiari des de la Redacció de «La Publicitat».

22:55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons.

23: Senyals horàries de la Catedral. — Servei meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

23:05: Amentitats artístiques, presentades per «Perfumeria Parera».

23:35: Orquestra de RADIO BARCELONA.

24:05: «La Paraula», emissió de les onze i cinc del vespre. Directament des de Madrid. Sessió de Corts. Resum de les informacions radiades durant el dia.

24:20: Orquestra de RADIO BARCELONA.

24:40: «La Paraula». Noticiari esportiu.

24:45: Noticiari des de la Redacció de «La Publicitat».

24:55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons.

25: Senyals horàries de la Catedral. — Servei meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

25:05: Amentitats artístiques, presentades per «Perfumeria Parera».

25:35: Orquestra de RADIO BARCELONA.

FIGURES DE HOLLYWOOD

JEAN HARLOW

La Cultura

NOTICIARI

Escola d'Assistència Social per a la dona. — A totes les senyores que els interessi la inscripció a l'Escola d'Assistència Social per a la Dona per a cursar les carreres d'Assistència Social, Sanitària i d'Indústries i Laboral, hom els fa arribar que poden passar per la Secretaria (Corts, 669, pral.), els dimarts i dijous, d'onze a una, on els serà donada tota classe d'informació.

ANUNCIS OFICIALS

COMPANIA TELEFONICA NACIONAL D'ESPANYA

Capital desemborsat: 600 milions de pessetes

Es posa al coneixement dels senyors Accionistes que el Consell d'Administració d'aquesta Societat acordà repartir a les accions ordinàries, amb càrrec als beneficis del present exercici i a compte de la participació que pugui correspondre a la dita mena d'acions, un dividende equivalent al 3% del valor nominal d'aquelles, o sigui, ptes. 13'50, deduint ja els impostos, el pagament del qual tindrà lloc amb data primer de juliol, contra el cupó núm. 12 de les dites accions.

El pagament s'efectuarà als Bancs que a continuació s'expressen, o a qualsevol de les seves sucursals, filials o agències:

Hispano-América, Urquijo, Bilbao, International Banking Corporation, Espanyol de Crèdit, Hispano Colonial, Marsans, S. A., S. A. Arnús Gari, Urquijo Catalán, Herrero, Guipuscoa, Mercantil, Pastor.

Madrid, 26 de juny del 1935. — F. Martín de Nicolás, vice-secretari general.

ALFRED CORTOT I GIOCOSTA CORIA

L'insigne artista Alfred Cortot, ve d'estrenar, al local de l'Ecole Normal de Musique, de París, el poema «Au Royaume de la Musique», lletra de A. Mangout, i música de Georges Dandelot. L'exit més esclatant ha coronat aquesta audició que ha estat forçosa donar en dues sessions consecutives, degut al petit nombre públic que volgué assistir-hi. A ambdós recitals hi assistiren també les més destacades personalitats polítiques i musicals de la veïna República, així com també quasi totes les aixades.

Alfred Cortot, que executà la segona part del poema, féu col·laborar en la part primera la nostra prodigiosa pianista Giocasta Coria, que, pensionada per l'Excel·lentíssim Ajuntament de Barcelona, es troba a París perfeccionant els seus estudis musicals amb Alfred Cortot.

El públic tributà xarardoses ovacions a la nostra pianista a la qual el mestre Cortot, abraçà emocionat no amagant l'admiració que el seu prodigiós talent li mereixia i la satisfacció amb què veia el gran progrés fet per la petita en el poc temps que porta sota la seva direcció; admiració que ja amb entusiasme havia demostrat l'insigne artista durant els cursos públics d'alta interpretació en l'Ecole Normal de Musique, on Giocasta Coria, obtingué els més grans èxits, especialment en la seva interpretació de la «Berceuse», de Chopin, que li valgué unànimes felicitacions.

Alfred Cortot, que executà la segona part del poema, féu col·laborar en la part primera la nostra prodigiosa pianista Giocasta Coria, que, pensionada per l'Excel·lentíssim Ajuntament de Barcelona, es troba a París perfeccionant els seus estudis musicals amb Alfred Cortot.

El públic tributà xarardoses ovacions a la nostra pianista a la qual el mestre Cortot, abraçà emocionat no amagant l'admiració que el seu prodigiós talent li mereixia i la satisfacció amb què veia el gran progrés fet per la petita en el poc temps que porta sota la seva direcció; admiració que ja amb entusiasme havia demostrat l'insigne artista durant els cursos públics d'alta interpretació en l'Ecole Normal de Musique, on Giocasta Coria, obtingué els més grans èxits, especialment en la seva interpretació de la «Berceuse», de Chopin, que li valgué unànimes felicitacions.

Alfred Cortot, que executà la segona part del poema, féu col·laborar en la part primera la nostra prodigiosa pianista Giocasta Coria, que, pensionada per l'Excel·lentíssim Ajuntament de Barcelona, es troba a París perfeccionant els seus estudis musicals amb Alfred Cortot.

El públic tributà xarardoses ovacions a la nostra pianista a la qual el mestre Cortot, abraçà emocionat no amagant l'admiració que el seu prodigiós talent li mereixia i la satisfacció amb què veia el gran progrés fet per la petita en el poc temps que porta sota la seva direcció; admiració que ja amb entusiasme havia demostrat l'insigne artista durant els cursos públics d'alta interpretació en l'Ecole Normal de Musique, on Giocasta Coria, obtingué els més grans èxits, especialment en la seva interpretació de la «Berceuse», de Chopin, que li valgué unànimes felicitacions.

Alfred Cortot, que executà la segona part del poema, féu col·laborar en la part primera la nostra prodigiosa pianista Giocasta Coria, que, pensionada per l'Excel·lentíssim Ajuntament de Barcelona, es troba a París perfeccionant els seus estudis musicals amb Alfred Cortot.

El públic tributà xarardoses ovacions a la nostra pianista a la qual el mestre Cortot, abraçà emocionat no amagant l'admiració que el seu prodigiós talent li mereixia i la satisfacció amb què veia el gran progrés fet per la petita en el poc temps que porta sota la seva direcció; admiració que ja amb entusiasme havia demostrat l'insigne artista durant els cursos públics d'alta interpretació en l'Ecole Normal de Musique, on Giocasta Coria, obtingué els més grans èxits, especialment en la seva interpretació de la «Berceuse», de Chopin, que li valgué unànimes felicitacions.

Alfred Cortot, que executà la segona part del poema, féu col·laborar en la part primera la nostra prodigiosa pianista Giocasta Coria, que, pensionada per l'Excel·lentíssim Ajuntament de Barcelona, es troba a París perfeccionant els seus estudis musicals amb Alfred Cortot.

El públic tributà xarardoses ovacions a la nostra pianista a la qual el mestre Cortot, abraçà emocionat no amagant l'admiració que el seu prodigiós talent li mereixia i la satisfacció amb què veia el gran progrés fet per la petita en el poc temps que porta sota la seva direcció; admiració que ja amb entusiasme havia demostrat l'insigne artista durant els cursos públics d'alta interpretació en l'Ecole Normal de Musique, on Giocasta Coria, obtingué els més grans èxits, especialment en la seva interpretació de la «Berceuse», de Chopin, que li valgué unànimes felicitacions.

Alfred Cortot, que executà la segona part del poema, féu col·laborar en la part primera la nostra prodigiosa pianista Giocasta Coria, que, pensionada per l'Excel·lentíssim Ajuntament de Barcelona, es troba a París perfeccionant els seus estudis musicals amb Alfred Cortot.

DIMARTS, 2 DE JULIOL DEL 1935

EL SORTEIG D'AHIR

Primer premi, núm. 15.367, premiat amb 100.000 pessetes
MADRID

Segon premi, núm. 28.204, premiat amb 60.000 pessetes
BARCELONA, MADRID, GRANADA, MORA

Tercer premi, núm. 29.695, premiat amb 30.000 pessetes
BARCELONA, GRANADA, MADRID, MELILLA, SEVILLA

Quart premi, núm. 9.199, premiat amb 25.000 pessetes
BARCELONA, TARRON, ZAMORA, SEVILLA

Loteria 6 de la Sra. MORALES

(abans Ponce de León)

RAMBLA DE LES FLORS, 28

QUART PREMI

25.000 ptes. primera sèrie
25.000 ptes. segona sèrie
25.000 ptes. tercera sèrie

al núm. 9.199, les seves dues aproximacions i cent-vuitanta set bitllets del centenar de les tres sèries, set premis de 1.500 pessetes cada un, els núms. 9.139 i 42.931 (als sèries) han estat venuts per aquesta administració, que porta ja venuts 23 premis MAJORS durant l'any actual

LOTERIA núm. 6, que vengué el SEGON PREMI de Nadal de 12.000.000 de pessetes

Premiats amb 1.500 pessetes

Núm. 18.485, Barcelona, Madrid, Alacant, Sant Feliu, Toledo.

Núm. 30.298, Barcelona, Màlaga, Vigo, Madrid.

Núm. 28.980, Barcelona, La Unión, Sevilla, Bilbao.

Núm. 42.931, Barcelona.

Núm. 7.483, Barcelona, Còrdova, Sevilla, La Línea, Santander, Saragossa.

Núm. 32.75, Barcelona, Madrid, Cadix, Avila.

Núm. 9.139, Barcelona, Lora del Río, Bercio.

Núm. 82.38, Barcelona, Madrid, Màlaga, València.

Núm. 36.517, Barcelona, Madrid, Màlaga, València.

Núm. 29.430, Barcelona, Torroes, Madrid, Granada, Sevilla, Saragossa, València.

Núm. 6.56, Barcelona, La Línea, Madrid, Girona, València.

Núm. 13.956, Barcelona, València, Comunya, Granada, Valladolid, Madrid.

Núm. 24.641, Castelló, Madrid, Santa Cruz, Oviedo, Sevilla, Torroes.

Núm. 20.620, Barcelona, San Sebastian, Màlaga, Bilbao, Madrid.

Núm. 27.491, Ferrol, Jerez de la Frontera.

LA LOTERIA DE LA SORT

de MIQUEL VALDÉS - Rambla de les Flors, 12

Segueix com a cada sortej, per a no perdre el costum, afavorint la seva nombrosa clientela amb premis majors

En el sortej d'ahir expengué el bitllet número 28.204 afavorit amb el

SEGON PREMI de pessetes

60.000

així com també les seves corresponents aproximacions i a més SEIXANTA BITLLETS DEL CENTENAR

Extens assortit de bitllets per al sortej benèfic 11 octubre.

AQUESTA ADMINISTRACIÓ SERVEIX COMANDES A PROVINCIAS I REGIO

Premiats amb 300 pessetes	DESENA
015 075	CENTENA
105 107 110 114 125 156 164 176 190	
250 298 300 429 450 453 486 514 522	
630 794 810 832 856 894 901 932	
963 988	MIL
002 020 046 052 084 115 126 128 190	
200 206 237 268 276 300 340 374 379	
445 448 460 523 567 601 641 645 660	
660 761 769 774 783 785 838 848 848	
877 916 931 948 968 973 974	
009 025 089 099 143 201 231 252 274	
312 338 346 351 374 414 459 513 515	
526 537 554 591 594 706 719 731 856	
869 949	QUATRE MIL
035 044 051 082 091 144 153 214 221	
255 268 335 341 376 386 448 484 485	
484 539 538 581 630 633 673 800 825	
835 844 853 883 898 898 900 906	
946 965 967 968 992	CINC MIL
018 085 094 129 133 134 212 253 255	
287 338 360 385 394 413 438 440 451	
452 470 567 576 583 614 636 645 670	
696 730 740 753 785 806 822 867 901	
913 949 950 980 988	SIS MIL
027 048 079 122 150 238 293 361 374	
478 485 541 562 635 631 667 680 705	
715 751 783 808 832 838 910 932 938	
939	SET MIL
034 037 070 075 103 109 144 146 174	
201 213 303 307 325 399 400 458 491	
514 525 540 543 588 608 799 815 847	
861 875 893 963 964	VUIT MIL
011 051 965 075 078 108 155 199 222	
246 249 264 294 319 344 428 432 513	
590 611 618 619 630 634 667 685	
713 748 753 764 768 790 816 828 862	
897 901 925 956 964 970	NOU MIL
006 012 022 023 030 042 072 073 180	
206 211 288 325 331 344 356 360 372	
389 393 419 455 484 507 540 578 584	
592 600 613 657 699 702 768 775 777	
774 789 839 907 993	DEU MIL
101 231 240 245 257 299 329 336 350	
378 379 482 492 523 541 560 600 601	
652 742 784 821 851 908 923 939 943	
954 978	ONZE MIL
063 068 061 073 141 145 186 180 185	
202 215 218 253 283 380 404 464 482	
511 521 556 578 585 609 614 652 656	
693 715 735 796 854 922 941 955 973	
996	DOTZE MIL
001 099 117 165 206 219 231 235 255	
272 290 330 358 399 407 471 503 536	
546 548 562 570 575 576 624 625 627	
658 697 710 718 730 755 777 803 834	
832 897 941 947 975 989 997	TRITZE MIL
003 004 041 043 058 072 082 094 124	
133 170 172 187 198 255 268 275 291	
318 317 418 471 524 537 557 586 588	
652 655 690 705 727 756 774 775 778	
789 823 879 878 922	QUATRE MIL
016 039 041 051 058 098 091 183 255	
273 275 290 316 346 378 428 458 497	
525 546 562 586 589 593 601 644 670	
672 701 716 714 724 725 735 797 815	
906 929 936 947 950 974 994	QUINZE MIL
004 018 019 058 074 086 104 122 133	
163 175 261 303 328 342 448 471 478	
514 534 550 570 705 775 801 802 812	
816 830 861 897 900 969	SETZE MIL
031 063 086 094 112 165 204 225 250	
256 266 278 296 306 320 395 408 412	
541 518 543 544 602 614 621 669 733	
755 776 781 785 819 820 822 857 907	
931 961 987 992	

LA MES AFORTUNADA ADMINISTRACIÓ DE LOTERIES D'ESPANYA, ES LA DE

MARIA ILLA

Rambla del Centre, 26 (Davant Plaça Macià)

en el sortej d'ahir repartí entre els seus clients el

Segon premi

premiat amb 60.000 pessetes al núm. 28.204

Tercer premi

premiat amb 30.000 pessetes al núm. 29.695

les seves dues aproximacions i 100 bitllets del centenar del segon i tercer premis. A més una infinitat de premis petits

Gran assortit de bitllets per al sortej de l'11 d'octubre. ES TRAMETEN A PROVINCIAS

TRENTA-TRES MIL	QUARANTA-UN MIL
020 041 042 108 118 125 170 211 219	012 014 045 083 095 102 145 165 194
230 35 243 315 328 341 374 381 384	213 218 219 222 228 263 273 276 300
406 466 515 612 619 645 681 697 720	310 321 344 370 401 402 419 512 530
734 837 866 903 918 939 973 990 997	521 558 568 600 673 681 696 696 696
002 017 022 083 085 127 239 180 188	705 709 712 713 720 728 765 770 775
240 270 338 352 380 402 408 416 434	793 821 858 864 872 903 927 926 931
436 452 455 496 500 521 541 563 569	946 972 988
622 624 660 686 718 754 800 815 822	076 100 101 137 193 238 289 348 397
874 896 937 952 970 974 976 983	412 415 425 450 555 575 606 610 612
008 011 034 052 079 089 113 149 155	662 668 674 725 757 761 773 808 821
158 164 176 184 191 224 264 265 271	823 864 866 871 892 894 905 918 949
240 270 338 352 380 402 408 416 434	990 997
436 452 455 496 500 521 541 563 569	
622 624 660 686 718 754 800 815 822	
874 896 937 952 970 974 976 983	

TRENTA-QUATRE MIL	QUARANTA-DOS MIL
002 017 022 083 085 127 239 180 188	076 100 101 137 193 238 289 348 397
240 270 338 352 380 402 408 416 434	412 415 425 450 555 575 606 610 612
436 452 455 496 500 521 541 563 569	662 668 674 725 757 761 773 808 821
622 624 660 686 718 754 800 815 822	823 864 866 871 892 894 905 918 949
874 896 937 952 970 974 976 983	990 997
008 011 034 052 079 089 113 149 155	
158 164 176 184 191 224 264 265 271	
240 270 338 352 380 402 408 416 434	
436 452 455 496 500 521 541 563 569	
622 624 660 686 718 754 800 815 822	
874 896 937 952 970 974 976 983	

TRENTA-CINC MIL	QUARANTA-TRES MIL
008 011 034 052 079 089 113 149 155	076 100 101 137 193 238 289 348 397
158 164 176 184 191 224 264 265 271	412 415 425 450 555 575 606 610 612
240 270 338 352 380 402 408 416 434	662 668 674 725 757 761 773 808 821
436 452 455 496 500 521 541 563 569	823 864 866 871 892 894 905 918 949
622 624 660 686 718 754 800 815 822	990 997
874 896 937 952 970 974 976 983	
008 011 034 052 079 089 113 149 155	
158 164 176 184 191 224 264 265 271	
240 270 338 352 380 402 408 416 434	
436 452 455 496 500 521 541 563 569	
622 624 660 686 718 754 800 815 822	
874 896 937 952 970 974 976 983	

TRENTA-SIS MIL	QUARANTA-QUATRE MIL
014 016 038 053 064 089 110 119 138	076 100 101 137 193 238 289 348 397
140 145 206 224 228 232 336 387 499	412 415 425 450 555 575 606 610 612
532 678 696 718 733 739 748 789 817	662 668 674 725 757 761 773 808 821
834 844 866 878 961 922 997	823 864 866 871 892 894 905 918 949
004 043 143 204 211 246 322 334 365	990 997
393 475 499 504 540 542 599 603 650	
651 686 715 721 730 746 753 784 823	
942 957 860 864 882 886 906	
014 029 085 087 104 154 166 169 180	
200 240 250 266 354 385 449 487 523	
539 586 633 651 670 710 741 743 782	
792 821 863 894 904 901	

TRENTA-SET MIL	QUARANTA-CINC MIL
004 043 143 204 211 246 322 334 365	076 100 101 137 193 238 289 348 397
393 475 499 504 540 542 599 603 650	412 415 425 450 555 575 606 610 612
651 686 715 721 730 746 753 784 823	662 668 674 725 757 761 773 808 821
942 957 860 864 882 886 906	823 864 866 871 892 894 905 918 949
014 029 085 087 104 154 166 169 180	990 997
200 240 250 266 354 385 449 487 523	
539 586 633 651 670 710 741 743 782	
792 821 863 894 904 901	

TRENTA-VUIT MIL	QUARANTA-SIS MIL
014 029 085 087 104 154 166 169 180	076 100 101 137 193 238 289 348 397
200 240 250 266 354 385 449 487 523	412 415 425 450 555 575 606 610 612
539 586 633 651 670 710 741 743 782	662 668 674 725 757 761 773 808 821
792 821 863 894 904 901	823 864 866 871 892 894 905 918 949
014 029 085 087 104 154 166 169 180	990 997
200 240 250 266 354 385 449 487 523	
539 586 633 651 670 710 741 743 782	
792 821 863 894 904 901	

TRENTA-NOU MIL	QUARANTA-SIS MIL
026 100 112 115 143 182 223 236 270	076 100 101 137 193 238 289 348 397
310 311 315 331 332 346 390 391 413	412 415 425 450 555 575 606 610 612
414 504 537 549 561 689 690 612 639	662 668 674 725 757 761 773 808 821
642 671 705 730 768 768 770 782 860	823 864 866 871 892 894 905 918 949
868 887 911 926 953 990	990 997
001 023 044 051 065 069 083 095 209	
247 254 257 297 325 332 361 373 379	
416 423 431 448 480 503 523 555 558	
576 594 623 633 642 661 697 708 726	
747 751 772 777 802 855 873 892 907	

TRENTA-DOS MIL	QUARANTA-SIS MIL
026 100 112 115 143 182 223 236 270	076 100 101 137 193 238 289 348 397
310 311 315 331 332 346 390 391 413	412 415 425 450 555 575 606 610 612
414 504 537 549 561 689 690 612 639	662 668 674 725 757 761 773 808 821
642 671 705 730 768 768 770 782 860	823 864 866 871 892 894 905 918 949
868 887 911 926 953 990	990 997
001 023 044 051 065 069 083 095 209	
247 254 257 297 325 332 361 373 379	
416 423 431 448 480 503 523 555 558	
576 594 623 633 642 661 697 708 726	
747 751 772 777 802 855 873 892 907	

30, av. 48, pral.

PENSIO LAIETANA tot confort modern, preus rates. Plaça Reial, 29. **PENSIO LAIETANA**, 29 - Plaça Benquer, 2.

PENSIO econòmica i còmoda. Proveïdor de turisme. Convencener. Unió, 15, 1er.

HABITACIO sols dormir. Hbàtia, 16, 2on.

DIVERSOS

MALATS. Pulmona, Cor, Medicina Social, Art. i Cir. **Dr. Lluís Cuesta Urgell**, 20, pral. Consultes de 3 a 5.

CASTELLDEFELS. Splendida caseta de bany, tocant al Restaurant "Mar i Sols" i lloc gran per 3.500 ptes. Informes

Mossò o cobrador de finques. Locatòria de 45 ptes. **IBONES** referències. **Crutje i La Humantà** 2n.

PER OBRADOR de premsa falta aprent, me, 3, 3er. 2na.

COMPTABLE, coneix treballs d'oficina

Mussolini no acceptà la proposta que sense compensacions feia Anglaterra

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Ptes.		
Suma anterior	101.198'35	
Els amics de St. Llorenç		
Savall (quota setmanal)		
Tres esquerrans forts de		
Pons-Gualter:		
Jaume Badenas (3.ª veg.)	1'—	
Francesc Roses (3.ª veg.)	1'—	
J. Fusta Betini (3.ª veg.)	2'50	
Maria Moreno	1'—	
Una senyoreta castellana		
(3.ª vegada)	2'—	
J. R. (6.ª vegada)	2'—	
Josep Alabert	5'—	
Tres ex-terrouxistes que		
no reuen		
Rosa Nualá	1'—	
Magdalena Fris	1'—	
Una obrera, a la memòria		
ria d'En Macià	2'—	
Manuel Miró	10'—	
Pascual Pascual	1'—	
Joan Maiolà	1'—	
Pere Pa squal Solé (2.ª		
vegada)	2'—	
Conrad Garriga	4'—	
Per Catalunya	4'—	
Raimunda Cotura	1'—	
Dues que no han menjat		
coca (3.ª vegada)	2'—	
Una que plora per tots		
(8.ª vegada)	1'—	
Un de «Sang nova»	1'—	
Enric Lacomà	5'—	
Una vídua amb tres fills		
d'esquerra, per l'amnistia		
Faust Pes	3'—	
A. M.	15'—	
X.	2'—	
Grup d'amics emigrants de		
la Barceloneta d'Electricitat (quota setmanal)		
Otto i Fritz	13'25	
A. S. A. S. (17 vegada)	8'25	
Maria, per la salut d'En		
Companyes i Consellers	1'—	
Josep, per la salut d'En		
Companyes i Consellers	1'—	
P. F. i A. B.	20'—	
Josep Vic i Família (4.ª		
vegada)	5'—	
E. Cases	1'—	
Cinc catalans de la casa		
M. D. (15 vegada)	4'50	
Un nacionalista de Tremp	1'—	
Armínio	2'—	
Un taxista	2'—	
Pere Sàdaba	4'—	
Família catalana de repul-		
cana del Die. I (4.ª ve-		
gada)	5'—	
Isidre Marín	1'—	
Jaume Moral	1'—	
Josep Flores	1'—	
Suma i segueix	101.483'35	

Liquidació fins el 30 de juny del 1935

Existència en caixa el dia 25 de juny del 1935	234'60
Ingressat durant els dies 26/6 al 30/6	2.146'90
» per retorns de subsidis	150'—
» per mitjà Comissió Sant Vicenç dels	2.531'50
SORTIDES DE CAIXA:	
Subsidis a diversos	383'—
» a exiliats	394'50
» per mitjà Comissió Sant Vicenç dels	
Horts	75'—
» » » Horta Sant Joan	100'70
» » » Sant Martí de Ses-	
» » » galeles	25'35
» a empresonats Presó Model	235'—
» » » Tarragona	150'95
» » » Reus	100'70
» » » Lleida	377'10
» » » Cadix	282'—
» » » Pamplona	100'60
» » » Girona	100'70
Existència en caixa el dia 30 de juny	2.377'60
Existència en caixa el dia 30 de juny	153'90

DISSABTE, A GIRONA

El 51 aniversari de l'afusellament de Ferrández i Bellés --- Els republicans gironins commemoren aquesta data luctuosa d'una manera digna i admirable

Una mica d'història. — Els republicans gironins, fent honor a les seves idees i al seu costum de cada any, mai no interromput, ni en els pitjors temps de la Dictadura, han commemorat el cinquantesim aniversari del crim de la monarquia i de tants dels seus crims infamants que va costar la vida als herois Ferrández i Bellés, dos homes dignes, dos republicans de cor, dos militars exemplars, comandant i tinent respectivament, afusellats a la ciutat de Girona el dia 28 de juny del 1886, com a càstig per la seva valenta i abnegada intervenció a la protesta popular o sublevació republicana del mateix any.

El seu delictes consistí, com l'amic lector ja haurà llegit alguna vegada, en abandonar per aquell fi revolucionari el lloc de Senyor Coloma de Farners, lloc on ells prestaven els seus serveis.

Ambdós militars, amb les seves forces respectives, es traslladaren a Sils en espera de les altres forces amb les quals tenien d'unir-se, i donar així plegats el seu cop tan decisiu.

Heus ací, però, que aquells homes esperats, no varen pas arribar. I, per tant, els dos caps i forces sublevades varen fracassar en els seus propòsits per complet.

I veient-se sols i traïts, només se'ls presentava una solució favorable: fugir a través de la frontera.

Varen arribar, travessant boscos i muntanyes, amagant-se ací i allà, sempre amb l'ai al cor, fins a Castellfollit de la Roca, on foren sorpresos i detinguts. El coronel Font, el qual havia tingut confidències del pas dels seus companys su-

RUÍZ FUNES
defensor de Gassol i Estevo

"EL GOBIERNO DE LA GENERALIDAD EN EL BANQUILLO"

amb precisió de fotografia

reprodueix

els textos taquigràfics

dels discursos, informes, declaracions, testimonis i incidents

DE LA VISTA DE LA CAUSA CELEBRADA DIES PASSATS DAVANT EL T. DE G.

No es tracta de comentaris apassionats, sinó de fets objectius

El que ha arribat i el que no ha arribat al gran públic de la Premsa diària ho reflecteix, amb amplitud i amb emoció el llibre

"El Gobierno de la Generalidad en el Banquillo"

Concessionària:

Llibreria Catalònia

3, Ronda Sant Pere, 3

del representant de LA HUMANITAT a Girona, Agustí Cabruja.

Entre les moltes corones que cobrien la tomba simbolitzant — símbol de fe i de sacrifici, d'amor intens a un ideal —, ens plau de remarcar la del Centre d'Unió Republicana, la de la Joventut Republicana d'Esquerra i la de la minoria republicana de l'Ajuntament, les quals ens varen semblar més grans i més belles que les dels altres anys.

A cada una d'aquestes corones hi havia una cinta republicana amb la seva correspondent llegenda negra.

Tanmateix un fet molt viu i emocionant també anava a evocar des d'aquestes pàgines liberals. Un fet que, per la seva grandesa i per la seva expressió, no podem deixar d'incloure en la nostra crònica d'aquí.

Es tracta que davant de la tomba, palplantat i sense pronunciar cap paraula, varem sorprendre-hi un vellet. Un vellet que, amb la gorra a una mà i amb un ram de flors a l'altra, estava contemplant la tomba dels dos idealistes afusellats, d'una manera tendra, bondadosa, sentimental.

El seu aspecte era que resava una oració, una sentida i impressionant oració, una d'aquelles oracions que només s'expressen amb els ulls i no amb les paraules.

Qui era aquest vellet?

LA POLITICA A BULGARIA

Sofia. — Hom sap que el cap de policia de Sofia ordena ahir que s'efectués la detenció d'alguns líders polítics dels partits d'oposició, els noms dels quals encara es desconexen. De totes maneres es creu que pertanyen als seguidors del coronel Veltsheff, que es proclamà dictador el 1934.

També s'ha donat ordre de detenció contra el coronel Veltsheff, però no ha pogut ésser complenada per haver fugit en aeroplà amb direcció desconeguda.

Sofia, 1. — El ministre d'Hisenda senyor Raszkoff, que acaba de retornar a Sofia després d'haver romàs molt temps a l'estranger, durant el qual treballà per a l'arranjament de les finances nacionals, ha presentat la dimissió totjust arribat a Sofia.

El senyor Raszkoff s'ha negat a explicar els motius de la seva inesperada decisió.

En els cercles polítics ben informats es declara que la dimissió del senyor Raszkoff provocarà la de tot el Govern i d'aquesta forma es declararà la crisi total.

No una veritat sinó La veritat sobre els fets d'octubre a Catalunya

En el llibre d'Alard Prats Beltran

EL DIPUTAT MIQUEL SANTALO I UN GRUP DE REPUBLICANS EMPORDANESOS, DETINGUTS AL PORT DE LA SELVA

Se'ls acusava de reunió clandestina --- En realitat els detinguts celebraven, com cada any, una festa amical

Girona, 1. — Uns senyors de Port-Bou, entre ells alguns agents de la Duana, juntament amb altres de l'Empordà i de Girona, tals com els germans Serassa, coneguts industrials mecànics, Josep Maria Dalmau i Casademont, regidor d'esquerra del nostre Ajuntament, i el diputat Miquel Santalo, tenen costum de celebrar, una vegada a l'any, una peixxada al Port de La Selva.

Cada any, però, eren de deu a dotze amics. Enguany la festa revestí més importància, ja que foren alguns més els amics que hi acudiren.

Els «peixcadors» es traslladaren amb les seves barques respectives fins al Cap de Creus, i ací es posaren a pescar amb tota tranquil·litat.

Després d'haver pescat el suficient peix per a celebrar el seu tradicional àpat, varen tornar cap al Port de La Selva, tots satisfets per la bona pescada.

Però ací es trobaren amb una colla d'amics que no esperaven, els quals, a mesura que anaven arribant, unes paraules de la guàrdia civil procediren a la seva detenció, sofrint la mateixa sort els alegres i confiats «peixcadors» tan bon punt varen sortir de les barques.

Seguidament foren traslladats a Figueras, on ingressaren a la presó, a excepció del diputat Santalo, ja que se li tingué en compte la seva condició de diputat.

El nombre de detinguts és de 40. El senyor Santalo va visitar tot seguit, el general militar d'aquella plaça amb l'objecte d'exposar-li l'abast d'aquesta festa, bo i remarcant-li que no es tractava de la celebració de cap reunió clandestina.

L'entendament autoritat va contestar-li que el nombre s'limitava a complir ordres rebudes, ja que hi havia una denúncia referent a la «peixxada» al Ministeri de Governació.

Suposant que no es tracta de cap reunió de caràcter polític, com manifestà l'amic Santalo, esperem que els esmentats senyors seran posats en llibertat d'un moment a l'altre.

Hem de fer constar que aquest fet és molt comentat a Girona i a Figueras i arreu de l'Empordà, i els comentaris que es fan al seu entorn són molt diversos i de tots els gustos, per tal de no dir allò que no ens deixaria passar el censor.

«Le Matin» insisteix en el fet que França i Itàlia han elaborat un pla militar de conjunt

París, 1. — El corresponent de «Le Matin», a Roma, parlant de les conversacions celebrades a la capital italiana entre el general Gamelin, cap de l'Estat major francès i el seu col·lega italià, diu que en aquestes conversacions s'ha tractat segurament de la possibilitat d'una cooperació militar dels dos països.

Es segur — diu — que no s'ha projectat un conveni militar propiament dit, però això no exclou, amb tot, la solidaritat dels dos Estats majors i de la preparació de mesures comunes per a la protecció d'un front extens que va des del Rin al Brenner.

El corresponent afegeix que les entrevistes entre els dos caps militars han conduït segurament a resultats útils, tant més quant que el general Bagdoli passa per ésser un partidari convencut de la col·laboració franco-italiana, i que ja establí el 1924 un pla d'acció comú dels dos exèrcits.

La mare de Joa Louis, que acaba d'obtenir una victòria esclatant sobre Primo Carnera, s'assabenta per la premsa de l'èxit del seu fill (Foto. Keystone)

El Duce, en no acceptar la proposta feta per Londres, demostra clarament que vol la guerra costi el que costi --- Prepara un nou exèrcit de mig milió d'homes per a poder-lo llançar a l'Àfrica

ELS ITALIANS DISCUTIXEN EL CRISTIANISME DELS ETIOPS QUE, PEL QUE DIUEN, S'ASSEMBLA MOLT AL D'EUROPA A L'EDAT MITJANA

Roma, 1. — L'agència «Corrispondenza» posa de relleu que l'afirmació tan repetida que Etiòpia, no obstant el seu grau primari de civilització, representa a Àfrica l'únic oasi del cristianisme, i que, per tant, mereix el respecte i defensa, és una afirmació inexacta. El cristianisme d'Etiòpia, a través de les supersticions i de la ignorància de la clerecia copto-cismàtica, no té més que l'aparença. El coneixement de les doctrines cristianes que té el poble és minsa i cap l'aplicació pràctica. El pretès cristianisme etiop és una barreja a la veritable civilització cristiana, que emana del catolicisme romà. Aquesta oposició ha presentat sempre un fort obstacle a la difusió de la Religió Catòlica, no obstant no opoar-se la Santa Seu al manteniment dels ritus orientals, sinó, ans el contrari, a retornar-los el seu autic esplendor. La història d'Etiòpia és tota una llarga sèrie de fortes persecucions contra els missioners. Es, per tant, veritablement impossible solidaritat catòlica amb el cristianisme etiop.

ELS ITALIANS NO VOLEN RECONÈIXER LA CONFERENCIA DE SCHEVENING

Roma, 1. — El conflicte italo-abissini domina cada dia més l'interès polític.

En els cercles italians es rebutja energicament la idea de barrejar a la Comissió conciliadora de Schevening en aquest conflicte.

ITALIA PREPARA UNES GRANES MANIOBRES MILITARS PER AL MES D'AGOST

Roma, 1. — Totes les tropes italianes participaran, els mesos de juny i agost, en exercicis de campanya, que acabaran amb unes manobres. Es donarà un gran desenvolupament a la cooperació de les diverses armes, sobretot entre la infanteria i l'artilleria. Els cossos armats de la frontera, els efectius dels quals han estat reforçats, coronaran els exercicis amb les maniobres entre ells i on sigui possible contra els cossos d'elit. Les grans maniobres s'efectuaran a la darrera setmana d'agost dels cossos de l'exèrcit de Nàpols i Bari, al sector de la divisió de Milà, al sector de la de Bolzano i al de la Udine. En aquestes dues darreres intervindràn les autoritats supremes de l'Estat.

En total, participaran a les maniobres d'estiu més de 500.000 homes, i a les especials 19 divisions, a les del sector Bolzano vuit divisions. S'han reconstituït noves unitats en substitució de les que han estat trameses i han d'enviar-se a l'Àfrica Oriental. Per tant, el pla de les maniobres es realitzarà sense tenir en compte per a res l'acció del Govern italià a l'Àfrica Oriental.

ELS ABISSINIS NO REBEN ARMES DE CAP PAIS

Londres, 1. — El «Sunday Times» publica una informació del seu corresponent a Addis Abeba en la qual assegura que Abissínia no rep armes ni municions de certs països d'Europa des de fa algunes setmanes. Així ho ha declarat el propi emperador, el qual afegix:

«Itàlia és un país de grans manufactures que treballen dia i nit per tal d'equipar els seus soldats

amb el material bèl·lic més modern. En canvi, els abissins, som senzills pastors o agricultors sense recursos i no podem fer altra cosa que comprar a l'estranger alguns fusells i canons per tal d'evitar que els nostres soldats vagin al combat armats solament d'espases i llances. Considero els anglesos com a homes de paraules precises, però francs, i m'atreveixo a preguntar-los: «Els abissins hem fet alguna cosa per a provocar aquesta guerra? Hem deixat en algun moment d'acomplir les nostres obligacions com a membres de la Societat de Nacions? Si el dret està de la nostra part i si les nacions que s'anomenen civilitzades es varen incipar a evitar aquesta guerra d'agressió de què seria el fet objecte, jo demano, almenys, que no se'ns impedeixi que nosaltres que defensem, i que, per a això, se'ns faciliti l'adquisició d'armes».

LA PROPOSTA QUE SIR EDEN FEU A MUSSOLINI I QUE NO FOU ACCEPTADA PER AQUEST

Londres, 1. — El senyor Eden, en el seu discurs, parlant del conflicte italo-abissini, ha dit que tractà sobre el amb el senyor Mussolini, al qual exposà les inquietuds del Govern anglès per la marxa de l'ementat conflicte. Afegix: «Els nostres motius no són egoistes ni dictats pels nostres interessos a l'Àfrica, sinó solament per la nostra qualitat de membre de la Societat de Nacions, sobre els principis de la qual està basada tota la nostra política exterior. Per tant, el Govern anglès no pot romandre indiferent als incidents que poden afectar profundament el futur de la Societat de Nacions, que està profundament arrelada en l'opinió anglesa».

Continua dient que, segons l'opinió d'Anglaterra, la pau solament pot ésser guardada per la seguretat col·lectiva i que la Gran Bretanya vol complir la seva part en el conjunt europeu a través de la Societat de Nacions.

Sir Eden diu després que les raons exposades són les que han mogut el Govern anglès a estudiar amb interès la contribució constructiva que podria aportar per a la solució del conflicte italo-abissini, descrivint aleshores al senyor Mussolini la classe de contribució que el Govern anglès pensava efectuar i l'única que estava autoritzat ell — Sir Eden — a expressar i que és, en síntesi, el que segueix:

Per tal d'obtenir l'arranjament definitiu del conflicte italo-abissini, el Govern anglès estaria disposat a oferir a Abissínia una zona de terreny a la Somàlia anglesa, amb la qual cosa es donaria una solució a l'imperi etiop. Aquesta proposició fou feta per tal de facilitar les concessions econòmiques i territorials que Itàlia demanava a Abissínia. Anglaterra no demanava cap compensació en la nostra aviació dels elements indispensables perquè sigui una arma ofensiva i defensiva. La segona notícia té l'antecedent en el viatge que vaig fer a Saragossa. Val la pena de recordar que quan jo vaig visitar l'Acadèmia General, i en un moment, vaig prometre que quan pogués es restabliria a Espanya la mentat centre militar d'instrucció perquè crec que la unitat de procedència i la comunitat en els cometes de la vida militar serveixen per a estretyar encara més els llaços de solidaritat en l'oficialitat de l'exèrcit. En Consell de Ministres, el dia de la Guerra va presentar a l'aprovació del Consell el corresponent decret pel qual es creava l'Acadèmia General Militar. Jo vaig demanar al senyor Gil Robles que no es fes pública la notícia, amb objecte que fossin vosaltres els qui primer la coneguéssiu. Però raons d'alta política han impedit al ministre de la Guerra estar entre vosaltres, per tal d'explicar de cor a les meves paraules, que estic segur hauria dit anunciant els iguals termes que jo ho he fet.

L'acte acabà entre caloroses vídues a Espanya i al cap del Govern.

L'ACADEMIA GENERAL MILITAR OFERÍ UN BANQUET AL SENYOR LERROUX

I el cap del Govern pronuncià un discurs

Madrid, 1. — Al banquet amb què fou obsequiat el senyor Lerroux, com ex-alumne de l'Acadèmia General Militar, assistiren prop de dos-cents comensals.

L'acte tingué lloc al Centre de l'Exèrcit i de l'Armada, i fou presidit pel Cap del Govern, ministre de Marina, sub-secretari de Guerra general Fanjul, el de Marina contralmirall Muñoz Delgado i els generals Burquette, López Pozos i Casademunt.

Entre els assistents figuraven els generals Franco, Góied, Cabanellas, Queipo de Llano, García Antinze, etcètera, nombrosos generals i caps, ex-alumnes d'aquella Acadèmia, el president del Centre de l'Exèrcit i de l'Armada coronel Vergara, l'ex-director de seguretat senyor Valdivia, etc.

Als postres, el director de la Creu Roja, general Burquette, oferí el banquet. Recordà l'actuació sempre inspirada en alts mètodes patriòtics del senyor Lerroux, molt especialment — digué — a Catalunya.

Seguidament s'aixecà a parlar el senyor Lerroux, enmig d'una gran ovació. Començà dient que acceptava l'ofertament, no com un homenatge, sinó com un acte de fraternitat espiritual, que reforçava la seva moral en aquells moments.

Quan em vau anunciar aquest acte — digué — vau posar en un conflicte, pel fet que jo, home polític, a on vaig portar sempre aquesta significació, però, per un deure de discreció, no puc parlar de política ara, molt menys en tractar-se d'aquest acte, en el qual honorareu el que jo he tingut de militar en la meua vida, i pel fet que als militars els és prohibit barrejar-se en aquestes assumptes polítics. Jo solament us parlaré de com i perquè vaig d'èsser militar.

A continuació féu una evocació dels seus anys juvenils i explicà les vicissituds sofertes fins ingressar a l'Acadèmia General de Toledo.

Abans d'abandonar el Casino Militar, digué:

«Us vull donar dues notícies: la primera és que el Govern, després d'haver facilitat el pressupost de la Presidència del Consell, pel que es refereix a material d'aviació, no ha posat cap dificultat perquè coneguem les quantitats necessàries per tal de dotar a la nostra aviació dels elements indispensables perquè sigui una arma ofensiva i defensiva. La segona notícia té l'antecedent en el viatge que vaig fer a Saragossa. Val la pena de recordar que quan jo vaig visitar l'Acadèmia General, i en un moment, vaig prometre que quan pogués es restabliria a Espanya la mentat centre militar d'instrucció perquè crec que la unitat de procedència i la comunitat en els cometes de la vida militar serveixen per a estretyar encara més els llaços de solidaritat en l'oficialitat de l'exèrcit. En Consell de Ministres, el dia de la Guerra va presentar a l'aprovació del Consell el corresponent decret pel qual es creava l'Acadèmia General Militar. Jo vaig demanar al senyor Gil Robles que no es fes pública la notícia, amb objecte que fossin vosaltres els qui primer la coneguéssiu. Però raons d'alta política han impedit al ministre de la Guerra estar entre vosaltres, per tal d'explicar de cor a les meves paraules, que estic segur hauria dit anunciant els iguals termes que jo ho he fet.

L'acte acabà entre caloroses vídues a Espanya i al cap del Govern.

DECLARA EL FABRICANT QUE FOU AGREDIT DIES PASSATS

En la declaració que prestà davant el jutjat número 9 el fabricant senyor Gaudier manifestà que no veia els agressors i que tampoc no s'explica com pogué ésser agredit, ja que a la seva fàbrica no existien conflictes.

Afégi que fa deu anys, quan pertanyia a la Junta de l'Associació de Patrons del Ram de l'Aigua, el diària obrerista havia publicat el seu nom com també el d'altres amenaçant-